REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JANUARY 7, 1966 — No. 731 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Een Amerikaanse profetes

Er is onlangs een opzienbarend boek verschenen onder de titel "Gift of Prophecy". Het is geschreven door Ruth Montgomery en het gaat over een zekere Mrs. Jean Dixon. Excerpts daarvan worden gedistribueerd door King Features Syndicate, hetgeen zoveel betekent dat verscheidene dagbladen deze excerpts afdrukken. Wij hebben dus heel geen nieuws gebracht. Velen van onze lezers zullen de excerpts gelezen hebben.

Het is niet zozeer de auteur van het boek, maar vooral Jean Dixon die van zich doet spreken. Zij heeft meermalen met een verbazingwkkende nauwkeurigheid grote gebeurtenissen voorspeld.

Bijvoorbeeld:

Iedere vier jaar moet er in de U.S.A. een nieuwe president worden gekozen. Daar zit altijd een grote spanning in, wie het worden zal. Maar Mrs. Dixon wist een jaar voor de verkiezingen al te vertellen wie als winnaar uit de bus zou komen.

Zo heeft Mrs. Dixon voorspeld, dat wijlen President Kennedy zou worden doodgeschoten. Zij wist te vertellen dat wijlen John Foster Dulles in het voorjaar van 1959 zou sterven. Maar behoudens met personen, ziet zij ook aankomen wat er gaat gebeuren met de samenleving. Zo wist zij reeds in 1952 dat tien jaar later bloedige opstootjes en ongeregeldheden in Amerika zouden plaats vinden.

Natuurlijk, Mrs. Dixon is er ook wel eens naast. Het komt ook wel eens niet uit wat zij voorspelt. Maar dit neemt niet weg, dat zij verscheidene malen wèl juist geweest is. Angstig nauwkeurig. En het zou dwaasheid zijn, dit niet te willen zien.

Een mens zou bang worden om met deze dame in kontakt te komen. Stel je voor, dat ze een onprettige toekomst voorzegt. Een mens zou geen rustig moment meer hebben. Maar nieuwsgierigheid valt nu eenmaal niet te temmen. Daarom ontvangt Mrs. Dixon duizenden verzoeken om afspraken, zodat haar man erop staat dat zijn vrouw voortdurend in zijn kantoor werkt. Dan kan hij een oogje in het zeil houden.

Men kan dit schouderophalend negeren en zeggen dat waarzeggers er van vroegere tijden al geweest zijn. De bijbel laat er bovendien geen twijfel over bestaan of waarzeggerij en toekomst-voorspelling wel toelaatbaar zijn. "Onder U zal er niemand aangetroffen worden die . . . waarzeggerij pleegt, geen wichelaar, uitlegger van voortekenen . . ." (Deut. 18:10).

Maar, weet U, Mrs. Dixon is een zeer religieuze vrouw. Iedere dag gaat zij naar de (r.k.) kerk en iedere morgen staat zij bij haar slaapkamerraam (op het oosten) en herhaalt zij Psalm 23. En voor haar voorspellingen beroept zij zich op Paulus als hij aan de kerk van Corinthe schrijft over "gaven van de heilige Geest". (1 Cor. 12) Paulus noemt onder meer de "gave der profetie", en Mrs. Dixon meent deze gave te bezitten. Zij heeft visioenen en zij heeft een kristallen bal, waarin ze U terug vindt, zodra ze weet in welke maand U geboren bent.

Ruth Montgomery heeft haar boek over Mrs. Dixon "Gift of Prophecy" genoemd en de dagbladpers gaat er grif op in. Het optreden van Jean Dixon wordt herleid tot de profeten van het Oude Testament. Die hebben immers ook de toekomst voorspeld, zo wordt in een redaktionele noot gezegd. En daarmee zou dan zijn uitgemaakt dat er ook nu nog zulke profeten bestaan, en dat profetie toekomst-voorspelling is.

Wij moeten ons door de fantastische verhalen over Jean Dixon niet van de wijs laten brengen. Ook al ontkennen wij niet dat er mensen zijn, die blijkbaar gebeurtenissen "zien aankomen", daarom zijn het nog geen profeten. Want profetie is maar geen toekomst voorspelling. Profetie is het ontvangen, ontvouwen en doorgeven van de boodschap Góds. Profeteren is ambtswerk. Je wordt geen profeet omdat een "gypsy" bepaalde afwijkende lijnen in je handen ontdekt, zoals dit met Jean Dixon het geval was. Je wordt profeet, wanneer je daartoe door God geroepen wordt. Daarom zegt de kerkelijke belijdenis dat Jezus Christus de hoogste Profeet en Leraar is. En daarom is een gelovige, iedere gelovige die deel heeft aan de zalving van Christus, een profeet of profetes.

Het strekt ons stellig niet tot eer, dat wij ons van ons profetenambt niet meer bewust zijn. Waarom niet? Omdat we er zo aan gewend geraakt zijn, dat profeteren toekomst-voorspelling is. Als wij niet kunnen voorspellen, dan achten wij onszelf geen profeet. Dan is iemand die sterk telepatisch is of die in een kristallen bal kijkt, wel een profeet. Maar zo zegt de Bijbel het niet.

Een predikant, die er mee worstelt om de van God gegeven boodschap door te geven, is een profeet in aktie. Een moeder die tracht de vragen van de kleintjes te beantwoorden of een vader, die voor zijn jongens de Schrift doet spreken, dat zijn profeten in hun ambtswerk. Doorgeven van wat God bedoelt, dat is profetie. Daar is de toekomst wel mee gemoeid. Natuurlijk is daar de toekomst mee gemoeid. En er zijn eveneens mensen mee gemoeid. Maar het zwaartepunt valt nimmer op mensen of op de toekomst. Profetie gaat altijd over God en heeft altijd God ten doel. Profeteren kost zelfverloochening.

In 1 Kon. 13 staat die moeilijke geschiedenis van een profeet tijdens Jerobeam's offer in Bethel. Die profeet kwam en gaf God's boodschap door. Op zijn terugweg kwam een oude profeet hem achterop en vroeg hem in zijn huis te overnachten, hoewel God gezegd had dat hij direkt terug moest komen langs een andere weg. We kennen de geschiedenis. De eerste profeet gaf toe, waarna hij later door een leeuw gedood werd.

Moeilijk, hoor, zo'n geschiedenis. Moeilijk, omdat daarin nu zo duidelijk uitkomt wat God van een profeet verwacht. Die man had een verschrikkelijk oordeel moeten aanzeggen. Dat was op dat moment de openbaring van Gods raadsbesluit aan Zijn volk. En met dat raadsbesluit moest die profeet zich één maken. Daar viel niet meer over te praten. Dat was finaal. Daarom kon die man nergens binnen wippen om wat te eten. Hij moest meteen terug, zonder eten, zonder slapen, on-achterhaalbaar. Alleen met wegcijfering van zichzelf kon de profeet zijn ambt vervullen.

Het is erg interessant wat wij over Mrs. Dixon lazen en haar voorspellingen trekken sterk de aandacht. Maar profetie? Neen. Dat is profaan, ook al wordt de naam van God genoemd.

Wij zouden stellig niet willen ontkennen, dat telepathie een verschijnsel is en dat er mensen zijn, die kunnen "vooruitzien". Deze dingen worden geconstateerd, zonder dat zij kunnen worden verklaard. Het heeft er de schijn van, dat telepathie beter werkt op lange dan op korte afstand. Maar wat het ook is en hoe lang het nog zal duren eer de psychologen er een verklaring voor hebben gevonden, laat men het niet profetie noemen noch er profetische kracht aan toekennen. En laten wij ons door het boek over Jean Dixon niet uit het evenwicht doen slaan.

"Dit moet ge vooral weten,' schreef de apostel Petrus reeds in het begin van onze jaartelling, "dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat: want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken. (2 Pet. 1:20). Dát is profetie.

D.F.

NEDERLANDSE IMMIGRANTE UIT AUSTRALIE MET GEADOPTEERD INBOORLINGENJONGETJE IN NEDERLAND

Schiphol — Mevr. W. Duyker—De Vries, een Nederlandse onderwijzeres uit Australië, is kort voor de Kerstdagen voor een verblijf van zes weken in Nederland aangekomen. Zij was vergezeld van haar zesjarige geadopteerde zoontje Terry. Het jongetje was een Australische inboorling, die na de geboorte, volgens eeuwenoud gebruik, gedood had moeten worden, omdat hij de tweede van een tweeling was.

Hoe raken wij een ongewenste regering kwijt?

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Enkele jaren geleden, toen het fascisme nog aantrekkingskracht had, omdat het in Italië naar men meende zoveel presteerde, sprak in een Britse verkiezingsvergadering de toenmalige leider van de kleine groep aanhangers van het systeem van Mussolini. In een gloedvol betoog schilderde hij de voordelen van het regiem in Italië. Hij gaf gelegenheid vragen te stellen. Een nuchtere Engelsman had maar een kleine vraag. Hij zei: Als U ons niet meer bevalt, hoe raken wij U dan kwijt? Een daverend gelach nam de gehele indruk van de fascist weg. Want inderdaad. Het geheim van een goede regeervorm is niet alleen, goede mannen aan te trekken, maar nog meer ondeugdelijke regeerders weg te krijgen. Men weet, dat men overal in de wereld van de totalitaire staten met dit probleem worstelt. Men denke aan Soekarno in Indonesië. Men denke aan de opvolgers van Stalin in Rusland. Omdat de staatsvorm geen weg aanwijst, om iemand, die niet meer de meerderheid achter zich heeft, te vervangen door een betere, moet men haast wel overgaan tot de staatsgreep, met al de gevolgen daarvan. De opvolgers van Stalin zijn allemaal door een staatsgreep verdreven en bijna allemaal daarna uit de weg geruimd. Alleen Molotov, zeker niet de voortreffelijkste regent, heeft alle verwikkelingen overleefd. En tenslotte heeft ook Chroestjow tot dusver het leven behouden. Waarschijnlijk dankt deze zijn leven aan het feit, dat de nauwere samenwerking tussen de huidige leiders in het Kremlin zoveel samenwerking hebben gehad met de westerse staatslieden, dat men zich niet meer de weelde veroorloven kan de vorige staatsleider af te maken.

In de laatste maand zijn er echter weer wijzigingen opgetreden in Moskou. Heel langzaam gaat de betekenis daarvan doordringen, eensdeels omdat er nog altijd een vrij stevige censuur bestaat, anderdeels, omdat men uit de wisseling van de personen nog niet direct kan afleiden, wat de toekomst daardoor zal brengen. Wij willen er thans wat nader op ingaan.

Het kenmerkende van de Russische constitutie is het gemis van een goede verhouding tussen de zelfstandige staatkundige organisatie en de zelfstandige staat. Er is slechts één partij in de Unie van Sovjetrepublieken. De leden daarvan zijn de uitgelezenen van het Russische volk. Daarom kan men alleen aan de leden van de communistische partij gelegenheid geven invloed te hebben op het staatsbestuur. De leiding van de partij heeft beslissende invloed op de regering en de eerste secretaris van de partij is door zijn kennis van de partij en haar organen de man, die alles weet en tevens de man, die alles kan. Chroestjow ontleende dus niet zijn macht aan een politieke beslissing van het gehele volk, maar aan een besluit van de partij.

De politieke organisatie is betrekkelijk eenvoudig. Er is een presidium van de Opperste Sovjet, dat bestaat uit een president en zestien vice-presidenten, een uit elke Sovjet republiek. Dat presidium is uitvoerende macht. De wetgevende macht wordt uitgeoefend door de Opperste Sovjet, welke bestaat uit twee huizen, die gekozen worden op de basis van algemeen, gelijk en rechtstreeks kiesrecht. De leden worden gekozen voor vier jaar en komen als regel tweemaal per jaar bijeen. Hieruit volgt reeds de grote betekenis van het presidium. Wij merken nog op, dat volgens artikel 1 van de grondwet het huidige Rusland is een socialistische staat van werklieden en boeren. Volgens artikel 3 gaat alle macht uit van het werkende volk van stad en land. De afschaffing van het kapitalisme sluit in de afschaffing van de particuliere eigendom van de produktiemiddelen. In artikel 12 leest men: Wie niet werkt zal ook niet eten. De beloning geschiedt naar ieders bekwaamheid en naar de gepresteerde arbeid. In hoofdstuk X vindt men een opsomming van grondrechten en grondplichten van de burgers. Daar worden genoemd: Ieder heeft recht op arbeid en de daarbij passende beloning; recht op vakantie en rustpauzen; op verzorging tijdens ziekte en invaliditeit en ouderdom; vrije medische verzorging; gelijkheid van rechten voor ieder, ongeacht sexe, huidskleur of ras of afkomst; recht op onderwijs, onschendbaarheid van persoon, briefgeheim enz. Wij laten in het midden in hoever deze schone beginselen ook verwerkelijkt worden.

Welke wijzigingen zijn nu bekend gemaakt? In de eerste plaats is de voorzitter van het presidium afgetreden, Mikojan. Vele jaren heeft hij zich op een vooraanstaande plaats weten te handhaven. Thans is hij afgetreden, naar men zegt om gezondheidsredenen. Wij willen dit wel aannemen, gelet op het feit, dat hij in 1918 al een werker van het eerste uur is geweest. Opvolger is geworden Podgorni. Deze was evenals Chroestjow een typische partijman. Men noemde hem zo wel eens de opvolger van Chroestjow. Deze had in de partij de scheiding doorgetrokken van boeren en industriearbeiders. Podgorni ging daar tegen in, wat hem in de partij zeer populair had gemaakt. Waarschijnlijk heeft de grote man Kosygin dat niet kunnen hebben. Podgorni is nu weg gepromoveerd, zoals dat heet. Hij heeft een hogere functie gekregen, maar deze houdt voornamelijk in representatieve plichten, als het ontvangen van staatshoofden e.d. Enige invloed op het staatsbestuur is hem verder ontzegd.

(Vervolg op pag. 8)

Jhr. Mr. Gerard Beelaerts van Blokland, de nieuwe Nederlandse ambassadeur in de Sowjet-Unie, heeft president Anastas Mikoyan in het Kremlin op 7 december j.l. zijn geloofsbrieven aangeboden.

Hoe raken we een ongewenste regering kwijt ?

(Vervolg van pag. 1)

Van belang is ook, dat de twee topfiguren voortgaan in de tot dusver gevolgde politiek. Onder Chroestjow zakte de landbouw voortdurend meer af onder de produktiemiddelen. En dat terwijl onder de Czaren juist de landbouw zulk een bron van rijkdom was. De boer mag weer zelf een bedrijf van bescheiden omvang uitoefenen. De staat helpt hem daarbij. Blijkbaar hoopt men langs deze weg hongersnood, die in de laatste jaren nogal eens voorkwam, te voorkomen.

De staat steunt ook de prijsvorming. De grote boerenbedrijven krijgen groter privileges. Ze kunnen van staatswege credieten krijgen en de belastingen op de landbouw worden verminderd. Het is als het ware, dat men terug wil naar de oude spreuk, dat zelfs de Koning door het land gediend wordt.

Maar hoe dit zij, algemeen ziet men een terugkeer naar produktiemethoden, die men na de revolutie verdwenen achtte. De invloed van het nauwer contact met het westen doet zich gevoelen. Vandaar dat men met nog groter nadruk dan enkele jaren geleden kan aandringen op samenwerking tussen het oosten en het westen van Europa, op het gebied van de sport, van de wetenschap, van het toerisme. Sluit men zich wederzijds af, dan verstaat men tenslotte elkaars taal niet meer. Een wereldconflict is dan onvermijdelijk.

Natuurlijk werkt hier ook aan mede de dreiging van China. Rusland kan zich niet permitteren tegenover het westen in een vijandige houding te staan en bovendien zich verdedigen tegen China. Dit land telt zijn geschiedenis niet bij eeuwen, maar bij duizendtallen van jaren. Het is onoverwinnelijk door grootte van bevolking en van grondgebied.

Daarbij moeten wij altijd bedenken, dat Rusland van afkomst een christelijk land is, dat het westen beschermd heeft tegen de aanvallende horden uit het oosten. Daarom past ons nog altijd dankbaarheid tegenover het Russische volk. Wij zullen ons in onze contacten dit alles herinneren en steeds op een herkerstening van het Russische volk het oog houden.

Mr. L. W. G. Scholten.

KLM SMELT KANTOREN IN HAMILTON EN TORONTO SAMEN

Binnen het raam van een recente reorganisatie welke ten doel heeft tot een doeltreffender bediening van passagiers en reisbureaux te komen, heeft de KLM besloten haar boekings- en reserveringscentrum in Hamilton te verplaatsen naar Toronto. Het adres van het KLM kantoor aldaar is 327 Bay Street.

Zoals men weet wordt de KLM door geheel Canada heen door tal van als agent aangestelde reisbureaux vertegenwoordigd.

HANDELSMOGELIJKHEDEN IN CANADA, AMERIKA EN ENGELAND

Onlangs heeft de Ontario Department of Economics and Development drie boekjes gepubliceerd, getiteld, Statistics for Profit, met het doel om Canadese zakenlieden op de hoogte te stellen omtrent de mogelijkheden die zich voordoen op de handelsmarkt in Canada, de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk. De boekjes worden op aanvrage gratis toegezonden door The Trade and Industry Branch, Department of Economics and Development, 950 Yonge Street, Toronto, Ont.

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Verdien een boek door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

DE LEGPUZZEL 1966 - DE POLITIEKE BLOKKEN EN GROEPERINGEN

DE BLOKKEN AAN HET BEEN VAN 1966

De wereld in 1966 bestaat uit "blokken", de verschillende groeperingen waarin men de mensheid kan verdelen. Het zijn deze blokken die het schaakbord van de wereldpolitiek vormen. De belangen van de landen in deze blokken is de motor die de wereldpolitiek doet draaien.

Een deel van de wereld kan worden ingedeeld als behorende tot het Westen, omdat men in een militair defensiesysteem met de Westerse landen is verbonden. De Ver. Staten en West-Europa zijn de sterkste machten in deze groep. Waar kommunistische landen hun invloed proberen te vergroten in de zone van met het Westen verbonden landen zal altijd een zeer scherpe spanning ontstaan. Korea, Formosa en Vietnam zijn hier voorbeelden van.

De landen die in Azië neutralistisch genoemd moeten worden zijn in verschillende gevallen het doelwit van Westerse en kommunistische politieke actie en reactie. Elk politiek streven zal hier met argusogen door de tegenpartij worden gadegeslagen; dit wil overigens niet zeggen dat de neutralistische Aziaten geen eigen politiek willen hebben. De politiek van het Westen en de kommunistische wereld zou het echter ideaal vinden om deze landen geheel aan hun zijde te krijgen, want dan gaat het machtsevenwicht in Azië drastisch verschuiven.

Latijns-Amerika neemt een eigen positie in. Het is een wereld op zich. Men is niet aangesloten bij het Westen op een wijze dat men direct betrokken is in de kontroverse Oost—West. De diverse regeringen voeren overwegend een anti-kommunistische politiek, maar in die landen leven overal niet alleen sterke linkse stromingen maar ook anti-Amerikaanse gevoelens. De Ver. Staten hebben hier vaak diktatoriale regeringen gesteund, die weinig populair waren, om een afglijden naar links te voorkomen. Samen met hun grote ekonomische invloed was dit voor velen voldoende om de Ver. Staten als "onderdrukker" te zien.

De Arabische wereld en zwart-Afrika wensen een eigen positie, tussen de verhouding Oost—West in. Zij aanvaarden wel ekonomische hulp van Oost en West, maar weigeren zich aan te sluiten bij een van deze "blokken". Onderling kent de Arabische wereld (evenals alle andere "blokken") tegengestelde belangen tussen de landen, waarbij het vooral om de leiderspositie gaat. Zo gaat de strijd in de Arabische wereld tussen Egypte, Saoedi-Arabië en Marokko. In Zuid-Amerika begint iets dergelijks zich af te tekenen tussen Brazilië en Argentinië; in zwart-Afrika tussen Ghana en Nigeria; in de kommunistische wereld tussen China en Rusland, en in het Westen zoekt De Gaulle naar een eigen positie t.o.v. de Ver. Staten.

India streeft er naar de "spil" te zijn van de neutralistische Aziaten, maar op zijn beurt is India onderworpen aan directe Chinese politieke druk, terwijl het altijd te maken heeft met de godsdienstige en politieke kontroverse met Pakistan.

Indonesië is een neutralistische Aziaat, maar het volgt dikwijls een welwillende koers t.a.v. Kommunistisch China.

Brieven aan Rev. Klaas Hart van een A.R.S.S.-er

② - *KUYPERS BAND AAN HET VOLK*

Amice,

In mijn tweede brief zou ik, zoals ik je beloofde, schrijven over de band, die er in ons streven naar Christelijke wetenschap moet zijn met het Gereformeerde volk. Je schrijft er uitvoerig en bewogen over in je derde brief en je stelt daar Kuyper ten voorbeeld aan de A.R.S.S. Je redenering komt hierop neer, dat Kuyper het volk bij de zaak der Christelijke wetenschap betrok, maar dat de A.R.S.S. dat niet doet. De A.R.S.S, zo laat je uitkomen, wil het volk niet in haar gelederen ontvangen, maar probeert de zaak te houden in de kring van een geestelijke elite. Je spreekt daarbij min of meer smalend over het z.g. "associate membership" en noemt dat een bedriegelijk woord, omdat er alleen maar financiële consequenties aan verbonden zijn. Kuyper zou het totaal anders hebben gedaan. Kuyper zou het volk hebben ingeschakeld. En je meent, dat we in het voetspoor van Kuyper moeten wandelen en daarom de statuten betreffende de toelatingsprocedure moeten wijzigen.

Ik ben het helemaal met je eens, dat Kuyper het Gereformeerde volk achter zich trok en met dat volk de grote strijd voerde. Alleen, als je meent, Amice, dat Kuyper dat deed door ze allemaal lid te doen zijn van de Vereniging voor Hoger Onderwijs op Gereformeerde Grondslag, van welke vereniging de V.U. uitging, dan vergis je je deerlijk.

De grote massa van het Gereformeerde volk, dat achter Kuyper stond en de V.U. droeg, was niet lid van die Vereniging. Kuypers kleine luiden waren voor het overgrote deel begunstigers. Met name in de eerste jaren van het bestaan der Vereniging is het ledental betrekkelijk klein geweest, het getal der contribuanten daarentegen was groot.

Dat sprak ook vanzelf. In 1880 en de volgende decennia was de vijf en twintig gulden, die het lidmaatschap kostte geen gering bedrag. En als jij in je brief spreekt over de dagloners en de visserslui en de slagers en de bakkers, die achter Kuyper stonden, dan waren dat niet de leden der Vereniging, maar de contribuanten. Er kwamen grote giften voor de V.U. van enkele zeer rijken en verder kwam het geld van de rijksdaalders en de guldens van de kleine luiden, die (nog eens een keer) wèl contribuant, maar geen lid waren. En zo is het lang gebleven. Pas later is, vooral in de kring van degenen, die aan de V.U. gestudeerd hadden, het ledental gegroeid. De meesten onder het volk bleven contribuant. Hoe het nu is, weet ik niet.

Daarom is het historisch onjuist als je suggereert, dat Kuypers greep op de massa van het volk te maken had met een medezeggenschap, die hij aan dat volk gaf. Wanneer de Vereniging voor Hoger Onderwijs op G.G. haar jaarvergadering hield (ik ben er als jongen met mijn Vader meermalen geweest en later ook), dan was er veel belangstelling, maar als het op stemmen aankwam, dan was het aantal stemgerechtigde leden klein. Trouwens er werden maar weinig zakelijke dingen behandeld; er werden gedegen redevoeringen gehouden en daar was het grootste deel van de dag mee gevuld. Het ging altijd op de wijze zoals Prof. Grosheide het beschreef, toen hij op de jaarvergadering van 1914 — bij uitzondering — sprak over "De financiële toestand der Vereniging". Hij begon zijn speech: "De jaarvergadering van de Vereniging voor Hoger Onderwijs op Gereformeerde Grondslag dankt haar belangrijkheid aan de referaten, die ten gehore worden gebracht. Zaken, de Vereniging betreffende, worden er gewoonlijk weinig afgedaan."

Grosheide had gelijk. Die zaken bleven bij de Directeuren. Kuyper's greep op de massa had dan ook heel andere oorzaken, dan jij, Amice, in een vertekend beeld geeft. Het was de bezieling, die van zijn persoon uitging, het was de gave van zijn profetisch woord, hij wist het hart van de kleine luiden te treffen. Dat was zijn geheim, niet het feit, dat hij ze allemaal leden van zijn vereniging deed zijn.

En weet je waar Kuyper geen last van had? Bij alle tegenstand, die hij ontmoette, (en dat was heel wat), werd hij niet dwarsgezeten door een aantal dominees, die het Gereformeerde volk kopschuw maakten door luide te verkondigen: Mensen, die V.U. wordt gedreven door een geestelijke elite en jullie wordt erbuiten gehouden, omdat je alleen maar begunstiger kunt zijn. Dàt geluid werd niet gehoord.

De A.R.S.S. heeft volgens de constitutie van 30 mei 1963, die je schromleijk over het hoofd gezien hebt, een open lidmaatschap voor allen, die de drie basis-artikelen onderschrijven. Het verschil met Kuypers organisatie zit inderdaad in die "endorsement" kwestie. Maar, zoals ik in mijn vorige brief schreef, we zitten hier niet in het kleine Holland, maar in het grote Canada. Je mag daar voor mijn part een andere mening over hebben, maar dat verschil is niet zó groot, dat je daarom je afzijdig mag houden en zo sarcastisch schrijven mag, als je deed, en het woord "bederven" mag gebruiken. Daar komt bij, dat de A.R.S.S. niet zoals Kuyper begunstigers, maar "Associate members" heeft. Dat woord is niet bedriegelijk, zoals jij insinueert. "Associate members" hebben méér rechten dan Kuypers contribuanten. Zij zijn leden van hun chapter met volledig stemrecht ten aanzien van voorstellen, die elke chapter kan doorzenden naar de Board en de ledenvergadering. Dat konden Kuyper's contribuanten niet.

Ik vind het fijn, dat je schrijft over Kuypers band aan het volk, maar je geeft een onjuist beeld van de relatie van Kuyper tot dit volk, als je de nadruk op het geven van medezeggenschap legt.

Maar ik heb nog meer op mijn hart.

Terloops wijs je er ook op, dat je het een te hoge eis vindt voor het volk (de "baker" en de "butcher") om de "Educational Creed" te onderschrijven. Verleden jaar heeft Rev. Jan Van Harmelen daar ook over geschreven. Hij heeft als zijn mening uitgesproken, dat de normaal ontwikkelde Gereformeerde man die Creed niet kon begrijpen. Die zou ver boven zijn pet gaan. Het is me uit jouw brieven niet duidelijk of je hetzelfde bedoelt als hij, maar nu we het samen over Kuyper en het volk hebben, wil ik ook daarover iets zeggen. Vooral omdat je in je eerste brief duidelijk terugwijst naar Van Harmelen's artikelen.

Ik heb met vreugde nog weer eens het Gedenkboek doorgelezen, dat bij het 50-jarig bestaan van de V.U. in 1930 is uitgekomen. In dat boek staat heel veel leerzaams over de grondslag van de Vereniging voor H.O. en G.G. Zoals je weet is de grondslag van het onderwijs aan de V.U. maar heel kort geformuleerd. Het zijn slechts drie woorden: "De Gereformeerde Beginselen". Alleen voor de Theol. Faculteit zijn deze Gereformeerde Beginselen vastgekoppeld aan de Drie Formulieren van Enigheid. Er is echter in de loop der jaren heel wat te doen geweest over de vraag wat nu eigenlijk die "Gereformeerde Beginselen" waren. Die vraag werd zeer urgent in 1895 tijdens de z.g. kwestie Lohman. Prof. de Savornin Lohman's opvatting over de studie der rechtswetenschap was naar het oordeel van verschillende ingewijden niet in overeenstemming met de Gereformeerde Beginselen. Daarom benoemde de Senaat een commissie met de opdracht richtlijnen te geven voor de methode om tot nadere formulering van de Gereformeerde Beginselen te komen. Let wel, de Commissie had niet de taak om de Gereformeerde Beginselen zèlf uiteen te zetten. Slechts de "methodologie" om tot zulk een uiteenzetting te geraken was aan de orde. Het was een commissie van drie leden en Kuyper was secretaris.

De commissie presenteerde het resultaat van haar arbeid in 19 stellingen en deze 19 stellingen werden, nadat ze in de Senaat hadden gediend, door Kuyper in De Heraut gepubliceerd. Dáár kregen Kuypers kleine luiden de gelegenheid om zich te verdiepen in de "methodologie" van de Gereformeerde Beginselen, waar hun Universiteit op rustte. En nu moet je die 19 stellingen, die Kuyper zijn "bakers" en zijn "butchers" voorlegde eens lezen. Vergeleken daarbij, Amice, is de "Educational Creed" van de A.R.S.S. een peuleschilletje. Niet alleen vragen deze 19 stellingen de ruimte van zeven met kleine letters gedrukte bladzijden van een groot boek, maar Kuyper legde hier aan zijn "bakers" en "butchers" woorden voor als "nominalisme", "aphoristische verschijnselen", "palingenesie", "illunatio" enz. enz. Werkelijk voor ònze "bakers en ònze "butchers" in Canada (ik noem ze met ere) is de "Educational Creed" van de A.R.S.S. "peanuts" vergeleken bij zulk een stuk. En toch won Kuyper er zijn CONTRIBUANTEN mee. Kuyper had dan ook geen last van dominees, die het Gereformeerde volk kopschuw maakten door luide te verkondigen: Mensen, het gaat allemaal boven je pet, en het is een schande, dat er vanuit zulk een hoge ivoren toren tot jullie gesproken wordt.

Kijk eens, Amici, (want nu sluit ik Jan Van Harmelen erbij in) jullie weet dat alles drommels goed, want jullie zijn net als ik in Holland geboren en getogen en in de na-Kuyperiaanse periode der twintiger jaren getraind. Daarom kan ik jullie beroep op Kuypers eenheid met het volk, in het verband waarin jullie het zet, niet goed verdragen. We hebben hier in Canada geen Dr. Abraham Kuyper. Dat is niemand kwalijk te nemen. Maar de A.R.S.S. zoekt wèl het volk. Ze publiceert, wat ze publiceren kan. Ze probeert het volk te bereiken, ook met allerlei populaire geschriften. Ze heeft ook reeds naast honderden "Associate members" meer dan 150 "full members", waaronder verscheidenen, die niet gestudeerd hebben. De "baker" en de "butcher" zijn daarbij, Gode zij dank, vertegenwoordigd. Maar waarom "bederven" jullie de zaak. En wordt nu niet boos om dat woord, Ds. Klaas Hart, want nu geef ik je je eigen woord terug op je eigen bord.

Als een zaak je werkelijk lief is, dan behoef je het niet met alles eens te zijn om er toch je schouders onder te zetten. In plaats daarvan heb jij aan onze mensen weer een nieuwe dosis anti-ARSS serum gegeven. Als de zaak je zo aan het hart gaat, deed je beter met in Peterborough en omgeving (Bowmanville en Oshawa incluis) een hele rij "members" en "Associate members" (Kuypers contribuanten) te werven. Dan legde je mee de band van de Christelijke wetenschap met het volk, in plaats van nu het volk van die zaak en die taak te vervreemden. Ik schrijf dit openlijk, want als jij klare taal schrijft, dan moet je ook klare taal verwachten.

En nu ga ik deze brief eindigen. Ik heb nog veel meer op mijn hart. Misschien niet alles direkt in antwoord op jouw brieven, maar dingen, die ik graag eens open en eerlijk wil zeggen over de ARSS, ook in verband met de huidige ontwikkeling van zaken aan de V.U. en ook in verband met Calvin College. Daarom ga ik met mijn brieven nog wat door.

Tot zolang je,

Henry Van Andel.

VOOR AL UW REIZEN

W. VanderBeek

623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

HOLLANDSE SCHEURKALENDERS

Om teleurstelling te voorkomen bestel nu Uw Maranatha, Honingdroppels, Kruimkens van 's Heren tafel Scheurkalenders .... $1.75.

Daily Manna Calendar .... $2.20.

Oranje Kalenders .... $1.35.

Kerstkaarten met Bijbeltekst $1.10.

Succes Agenda's Refills .... $2.69.

Beautiful Canada Calendar $1.25

Alle bovengenoemde artikelen worden franco gestuurd.

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

1058 Main St. W. - Hamilton, Ont.

Phone JA 8-1932

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIMSBY, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

HOFNAR

Zie HOLLAND

EN BOEK NU UW 21-DAAGS RETOUR:

$335.00 Montreal—Amsterdam vanaf 1 april 1966.

LUCAS KOOPS

Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336

1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

VANAF 1 JANUARI ZIJN ALLE BOERENARBEIDERS AANGESLOTEN BIJ DE ANDERE 2,000,000 ARBEIDERS IN ONTARIO - met volledige verzekering onder de Ongevallenwet.

Met de medewerking van boerenarbeiders over de gehele Provincie is de Raad voor de Ongevallenwet thans in staat volledige uitkeringsverzekering te verschaffen vanaf 1 januari 1966.

HOE BENT U GEDEKT? Door uitkeringen tot en met $86.54 per week indien een arbeider voor meer dan twee kalenderdagen invalide is als gevolg van een ongeval op het werk of een verwante ziekte plaats vindend op of na 1 januari.

HOE STAAT HET MET BLIJVENDE INVALIDITEIT? Men is verzekerd. Uitkeringen met inbegrip van alle medische uitgaven en pensioenen voor blijvende invaliditeit.

HOE STAAT HET MET HET ARBEIDERSGEZIN? Bij sterfgevallen zijn er toelagen voor begrafeniskosten en pensioenen voor weduwen en wezen.

IS DIT DEZELFDE ONGEVALLENRENTE waarvoor 2,000,000 mannen en vrouwen in andere vakken verzekerd zijn? Precies hetzelfde.

EN ZIJN GEZIN? Indien zij op dezelfde boerderij werkzaam zijn en een vastgesteld loon krijgen zijn ze automatisch verzekerd, zowel als de boerenarbeider.

WORDT DE BOERENARBEIDER HIERVOOR BELAST? Neen. Werkgevers in het landbouwbedrijf verschaffen deze verzekering door middel van aanslagen gebaseerd op hun betaalstaat voor 1966, betaalbaar in augustus.

Voor volledige inlichtingen, verklarende brochures en formulieren voor het melden van ongevallen, gelieve men te schrijven of te telefoneren naar:

THE WORKMEN'S COMPENSATION BOARD, ONTARIO

90 Harbour Street, Toronto 1.

Tel. 362-3411

Districtskantoren:	Kitchener	(576-4130)
	North Bay	(472-5200)
	Windsor	(256-5464)
	Port Arthur	(DI 5-6509
	Ottawa	(729-3143)

DE GROTE STAD ①

door PAUL TAMELING

De trek naar de stad neemt nog steeds toe. Volgens een Amerikaans rapport wordt er verwacht dat in de nabije toekomst van de vier Amerikanen er drie in de stad zullen wonen. In Canada doet zich hetzelfde verschijnsel voor. Het aantal inwoners in de steden neemt met rasse schreden toe.

De trek van het platteland naar de stad is begrijpelijk en verklaarbaar. De industrie is veelal in en bij de stad te vinden. In de Engelse hoofdstad b.v. zijn de laatste tien jaar ongeveer 200.000 nieuwe werkgelegenheden ontstaan. Daarentegen heeft men op het platteland minder werkkrachten nodig dan voorheen als gevolg van de mechanisatie in het landbouwbedrijf. Een boer en één knecht kunnen tesamen al heel wat werk verzetten. Het bezit van een auto en de verbeterde verbindingen vergemakkelijken het winkelen in de stad, zodat een manufacturenzaak in een dorp niet veel mogelijkheden van bestaan biedt. Daarom zoeken vele plattelandsjongeren tegenwoordig een baan in de stad. In de stad moet je wezen . . . !

Wanneer men echter de dag- en weekbladen eens doorleest ontdekt men dat de grote steden met bijna onoverkomelijke problemen hebben te worstelen, zodat men beter kan zeggen: In de stad moet je maar wonen . . . !

Vele gemeenteraden — vooral die van de wereldsteden — weten niet welke maatregelen te nemen om de problemen het hoofd te bieden; evenmin hoe ze te bekostigen. Ook al juichte de Republikeinse Partij toen Lindsay tot burgemeester van New York werd gekozen, het staat nog te bezien of zo'n burgemeesterschap een felicitatie waard is, gezien de ingewikkelde problemen die om een oplossing vragen.

Neem b.v. het verkeersprobleem. Dagelijks rijden meer dan 600.000 voertuigen het hartje van New York, het centrale zakendistrict Manhattan, binnen. Verkeersongelukken zijn dan ook aan de orde van de dag. De kosten daarvan lopen elk jaar op tot een biljoen dollars. Hoe zullen de zakenlieden hun klanten ooit voldoende parkeerruimte kunnen aanbieden, zodat de kopers rustig gelegenheid hebben om hun inkopen te doen, zonder door het spook van de parkeermeter te worden achtervolgd? Nieuwe winkelpanden verrijzen nu aan de rand van de stad waar de klant zijn auto gemakkelijk kwijt kan zonder er zelfs voor te betalen. Het gerief van de koper is echter het ongerief van de stadsbestuurders. Want het zijn juist de grote winkelpanden die 'downtown' tot een trekpleister maken voor de gegoede burgers, wier belastinggelden voor de gemeente een onmisbare bron van inkomsten vormen. Verliest de binnenstad haar fleur dan verhuizen de flatbewoners naar de buitenwijken. Na verloop van tijd stromen de lagere bevolkingsklassen binnen en is de binnenstad weer enige 'slums' rijker. Met het gevolg dat de uitgaven voor sociale zorg toenemen, terwijl in de meeste gevallen de uitgaven toch al de inkomsten overtreffen.

De stad New York heeft een jaarlijks budget van 4 biljoen dollars; een bedrag waarmee de Amerikaanse regering 34 jaar geleden zonder enige moeite de belangen van het land kon behartigen. Ook al doet de staat New York een 'duit' in het zakje (700 miljoen dollars) en helpt Washington een 'handje' (263 miljoen dollars), toch kan het stadsbestuur van New York de eindjes niet aan elkaar knopen. Ongetwijfeld belandt er 'per ongeluk' wel eens wat geld in een verkeerde beurs, dit neemt niet weg dat een wereldstad als New York enorme bedragen geld nodig heeft om haar huishouding op de been te houden.

Het zijn niet alleen de 'welfare' klanten die het geld opslokken. Het bedrag dat besteed wordt voor de gezondheidstoestand van de bevolking, de watervoorziening en het bestrijden van de misdaad, loopt eveneens in de miljoenen.

De gezellige stad is allesbehalve een gezonde stad om in te wonen. Dit wordt de laatste tijd steeds meer naar voren gebracht.

De rook van de fabriekspijpen, de uitlaat van de duizenden voertuigen, het stadsvuil en de uitwaseming van de 'incinerators' verontreinigen de lucht, die de bewoners inademen, zodanig dat het de gezondheid in gevaar brengt. Volgens de U.S. Public Health Service wordt elke stad met ongeveer 50.000 inwoners door dit gevaar bedreigt. Men vreest dat de toename van lijders aan gewrichtsrheumatiek een gevolg is van de verontreiniging van de lucht. Daardoor kunnen bronchitis, emphysema en longkanker eveneens worden veroorzaakt.

Het 'heldere' water uit de kraan behoeft al evenmin ongevaarlijk te zijn; tenminste niet voor 50 miljoen Amerikanen. Dit verbaast ons in het geheel niet wanneer men ziet hoe de industrieën de rivieren en meren als hun vuilnisemmer gebruiken. In 5 Amerikaanse staten deponeert men dagelijks 17 miljoen ton afval in Lake Erie. Volgens een deskundige mogen we dan ook van geluk sprékén dat we nog geen epidemie van typhus of cholera hebben gehad. Het uitbreken van enige hepatitis (leveraandoening) gevallen in New York en New Orleans wijt men aan het drinken van onzuiver water. De moeilijkheid is echter hoe men ooit de dorst van de miljoenen stadsbewoners zal kunnen lessen nu het beschikbare water in hun omgeving onbruikbaar is verklaard. Hoever moet men buizen aanleggen om zuiver water op de pompen? Dit is momenteel een groot probleem.

De gezondheid van de stadsbewoners wordt echter niet alleen in gevaar gebracht door verontreinigde lucht en onzuiver water, maar eveneens door het gejaagde stadsleven. Psychologen beweren dat vele stadsbewoners nerveus worden van het lawaai, de mensendrukte en het verkeer op straat. Het onrustige ritme van de stad sloopt het zenuwgestel van vele stadsbewoners.

In de grote steden waar zovelen in 'mensenpakhuizen' zitten opgepakt, tiert de misdaad welig. De toename is alarmerend! In vele steden kan men 's avonds zelfs niet meer veilig op straat lopen. Verdovende middelen vinden grif aftrek bij de "teeners". Alcoholisme grijpt als een verzengend vuur om zich heen. De misdaad vertoont een triest beeld van onze maatschappij. Oproertjes steken overal de kop op. Ze vinden niet alleen in de U.S. (Los Angeles, Harlem, Rochester en Philadelphia) plaats, maar eveneens in Stockholm (Zweden), Praag (Tsjecho-Slowakije), en zelfs in Novocherkassk (Rusland) komen relletjes voor. De uitbarstingen zijn dan ook niet uitsluitend het gevolg van rassendiscriminatie. Volgens het Engelse blad **The Economist** zijn de uitbarstingen een verzet tegen het gezag en de bestaande orde. Het zijn de mensen 'of the left behind'; de 'vergeten groep'; de man aan de lopende band die de zin van het leven ontgaat, geen 'thuis' heeft (meestal gescheiden) en elk religieus houvast mist, die zich verzet tegen het systeem waarin de moderne maatschappij hem gevangen houdt. Zolang hij in de beschermde gemeenschap woonde ging het goed, ook al werd hij wel als een vreemde vogel beschouwd. In de grote stad behoort deze mens nergens anders toe dan tot de machine. Deze vergeten groep vormt nu een nieuw probleem voor de grote stad. Zelfs Russische sociologen maken zich ongerust over de grote massa die een goed inkomen heeft, maar voor wie het afgezaagde werk aan de lopende band ondragelijk is en die in zijn vrije tijd met zichzelf verlegen is.

Vroeger keek de man van de stad met zijn avonturen neer op het boertje uit het land. Vandaag geniet de stadsmens van de kalmerende rust van het platteland. Vroeger ging men naar de stad om vertier, vandaag trekt men er op uit om zich eens uit te leven.

(Wordt vervolgd.)

Ondergetekenden willen zich met een kort woord richten tot de abonnees van Calvinist Contact.

Het was in 1965 twintig jaar geleden dat de voorloper van ons blad het licht zag onder de naam "Canadian Calvinist".

Later samengevoegd met "Contact" was het doel van het jonge "Calvinist Contact" voornamelijk de band te bewaren rond de nieuw aangekomen immigranten uit Nederland.

Dat doel is er nog steeds, maar er is in die twintig jaar wel iets veranderd. Wij hebben ons min of meer ingeburgerd en er zijn in die tijd veel jonge gezinnen gesticht.

Daardoor is het doel van ons blad eveneens verbreed. Naast hulp by integratie (zoals wij dit met een deftig woord noemen) wordt het ons al meer duidelijk dat wij een — zij het bescheiden — stem hebben in dit werelddeel.

Om die stem te doen horen is bijvoorbeeld verleden jaar het Engelse bijvoegsel onder de naam **"Christian Courier" toegevoegd.**

Doch wij moeten verder. Want het gaat natuurlijk niet om onze stem, maar om het Evangelie. Dit Evangelie en zijn toepassing in het brede leven is wat Calvinist Contact wil doorgeven. Daarom moet ons blad naast de Nederlandse ook de Engelse taal voeren.

Juist omdat het om het Evangelie gaat, dat ons allen lief is, doen ondergetekenden een dringend beroep op alle abonnees. Er moeten fondsen komen om de uitbreiding van ons blad mogelijk te maken.

De beste fondsen bestaan uit nieuwe abonnementen. Telkens blijkt opnieuw, dat er nog velen zijn, die Calvinist Contact zouden moeten (en willen) hebben en tóch nog geen abonnee zijn.

De administratie van ons blad is gereed voor een abonnementenwerf-actie. Steun die actie. Spreek over ons blad. Moedig de mensen, die nog afzijdig staan, aan de gelederen te sluiten. Laten wij allen zorgen voor een grote stroom van nieuwe abonnementen, opdat deze kleine krant een spreekbuis mag zijn van het grote Koninkrijk.

REV. J. GEUZEBROEK	DR. L. PRAAMSMA
REV. J. VAN HARMELEN	MRS. I. PARLEVLIET
DR. R. KOOISTRA	MR. WM. VOORTMAN

Uw belegging groeit met een-derde in zes jaren!

BANK OF MONTREAL

HOOG-RENDEMENT,

ZES-JAAR

SPAAR CERTIFICATEN

Koop een $10 Certificaat voor $7.50

Op de vervaldag zullen kopers van deze certificaten $10.— ontvangen voor elke belegde $7.50. Dit komt overeen met een samengestelde rente van 4.85% per jaar, berekend halfjaarlijks, of een enkelvoudige rente van 5.55% per jaar over het oorspronkelijk geïnvesteerde bedrag.

De certificaten kunnen ten alle tijde tegen het volle bedrag ingewisseld worden, na zes maanden met verdiende rente.

Verkrijgbaar in bedragen van $10.— tot $50.000.—
bij elk filiaal van Canada's Eerste Bank.

"MY BANK"
TO 3 MILLION CANADIANS
B of M

CHRISTIAN FARMERS ASSOCIATION

Op vrijdag, 10 dec. j.l. werd in Listowel, Ont. een vergadering gehouden met de bedoeling een afdeling op te richten van de Christian Farmers Association.

Rev. S. Terpstra van de Chr. Ref. Church in Listowel opende de vergadering. In het openingswoord werd met nadruk gewezen op de belangrijkheid van deze vergadering.

Mr. T. A. Lise, vergezeld van Mr. S. Hansma van Drayton, sprak over het onderwerp: "Waarom een christelijke farmers organisatie?" De spreker wees zijn gehoor op de vervulling van onze christenplicht, die niet alleen beperkt mag blijven tot onze zondagse kerkgang, maar ook behoort uit te komen in ons dagelijks leven en ons dagelijks werk. De spreker besloot zijn uiteenzetting met een oud, maar toepasselijk vers:

Het leven ons geschonken,
Nog vol, nog rijk en schoon,
Nog met de glans omblonken,
Van jonkheids bloesemkroon.
Zij aan Gods dienst geheiligd,
In arbeid, vreugd' en strijd.
En door Zijn vrees beveiligd,
Voor afval van de tijd.

Na het referaat zorgden de vrouwen op uitnemende wijze voor koffie en koekjes. De vragen, die na de pauze werden gesteld, konden alle bevredigend worden beantwoord. Het resultaat was dat alle aanwezigen zich opgaven als lid van de associatie. Een afdeling van de Christian Farmers Association werd ter plaatse opgericht. Als voorzitter werd gekozen Mr. J. Vander Kuylen, R.R. # 1, Cowanstown. Verder werden als bestuursleden gekozen de heren Donkersgoed, Langedoen, J. Talen, en Voskamp. De functies zullen onderling worden verdeeld volgens het reglement. De spreker eindigde met dankzegging nadat de vergadering de Avondzang had gezongen. Met dankbaarheid voor de geslaagde avond keerden allen huiswaarts.

T. A. Lise.

EEN LIED VOOR DE WERELD

De gezamenlijke kerken van Edmonton hebben in de week vóór Kerst elke avond een zanguitvoering gegeven in de First Presbyterian Church, waaraan ook koren van de Reformed Church, de Canadian Reformed Church, de Christian Reformed en de christelijke scholen deelnamen.

In het programma werd melding gemaakt van **tien** koren, waarvan de leden voor het merendeel uit geïmmigreerde Nederlanders bestaan. Men kan met trots zeggen dat de immigranten in Edmonton zich ervan bewust zijn "een lied voor de wereld (Canada) te hebben".

SCHILDERIJENTENTOONSTELLING VAN DE NEDERLANDSE SCHILDER PIET MONDRIAAN TE TORONTO

Meer dan 120 schilderstukken, tekeningen en aquarellen van de bekende Nederlandse schilder van de 20e eeuw, Piet Mondriaan, ook wel Mondrian genoemd, zullen gedurende vijf weken, van 12 februari tot 20 maart, in de Art Gallery te Toronto worden tentoongesteld.

Pieter Mondriaan, die in 1872 te Amersfoort werd geboren, staat bekend als een van de meest invloedrijke schilders met name op het gebied van het impressionisme en de plastische kunst. Zijn landschappen en torens vertonen duidelijk de invloed die de schilder van Jan Toorop, Picasso en Leger heeft ondergaan. Zijn laatste schilderstuk is een schilderij van New York, de stad waar hij tot zijn dood (1944) heeft gewerkt.

Torenstad voor 25.000 mensen

Driemaal zo hoog **als het op** het ogenblik hoogste gebouw van de wereld — het "Empire State Building" in New York — wordt de superwoontoren, die de Berlijnse architect Robert Gabriel thans in West-Duitsland wil bouwen. De reus, die eens — 50 kilometer buiten het stedengebied Frankfurt / Wiesbaden / Mainz — zal 1250 meter boven het aardoppervlak uitsteken. 356 Etages boven en 16 verdiepingen onder de grond zijn gepland. In 8000 woningen van elk 100 vierkante meter zullen 25.000 mensen ondergebracht worden. Er zullen werkplaatsen en kantoren, scholen, kerken, kleuterscholen, ziekenhuizen, restaurants en winkels worden ingericht, zodat vele bewoners op weg naar hun werk en school en bij het boodschappen doen van regen en wind, kou en sneeuw geen last zullen hebben.

Ook hotels, theaters, bioscopen en zelfs televisiestudio's zullen in de torenstad een plaats vinden. Vanwege de heerlijke zuivere lucht — de bovenste verdiepingen zullen boven de wolken in de eeuwige zon liggen — heeft men zelfs het plan een sanatorium in te richten. Of men met een geplande "windkrachtcentrale" stroom zal kunnen opwekken, is nog de vraag. 72 Liften en paternosters zullen de in andere steden noodzakelijke verkeersmiddelen vervangen. Enige expresliften stoppen slechts om de twintig verdiepingen, waar men dan in de "liften voor korte afstanden" moet overstappen. Het verkeer over rails en straat zal rond het huis onderaards, voor een deel op een diepte van 120 meter plaatsvinden. Onder de grond liggen ook de garages voor 4000 auto's.

Men denkt voor de hele onderneming een bouwtijd van 10 jaar nodig te hebben. De totale kosten zullen, zoals deze thans berekend zijn, 3,5 miljard Duitse mark bedragen. Dit geld wil men bijeenbrengen door de uitgifte van aandelen, die over de hele wereld verkocht zullen worden.

Uit: "Actualiteiten uit Duitsland".

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

NAAR NEDERLAND!!
Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

VANAF 1 APRIL 1966
LAGERE LUCHTTARIEVEN*
NAAR AMSTERDAM
21-Daagse Excursie Economy
Tarieven van:

Montreal	$335.
Toronto/Hamilton	$381.
Winnipeg	$461.
Calgary/Edmonton	$535.
Vancouver	$575.

Meer dan Dagelijkse KLM vluchten tussen Canada en Europa

Vraag Uw reisbureau hoe U Uw voordeel kunt trekken uit de volgende KLM "Plus Points":

- Vlieg nu naar Nederland, betaal later.
- Betaal hier voor de reis van familie of vrienden naar Canada. De KLM reikt de biljetten in Nederland uit.

* *Behoudens regeringstoestemming*

Afdeling Reisinlichtingen,
KLM Royal Dutch Air Lines,
635 Dorchester Blvd. West,
MONTREAL, Quebec.

Stuur mij s.v.p. de volgende brochures:
.... KLM's Pay-Later Plan
.... Good Reasons for Flying KLM
Mr./Mrs./Miss ....
Adres ....
.... Telefoon ....
Mijn reibureau is ....
HD

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand die ons blad nog niet leest.

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(11)

Hoe heeft ze dit hier kunnen vergeten? Simon's kamer, nog precies zoals toen, na de breuk. En wat hij toen zei.

"Kind, voor velen van ons wordt het huwelijk een opgave. Heb je dat dan nooit geweten?"

En even later:

"Vat dit niet op als een verwijt. Maar als een bewijs dat ik heel dicht naast je sta."

Bertha had alleen maar over dat schande gesproken.

Alles was ze vergeten. Tenminste, alles van Simon, Steeds weer had ze gedacht Nu moet ik naar Bertha. Als iets, waaraan niet meer te ontkomen was.

En Simon...

Ze kan niet meer denken, hij is al weer terug, heeft de deur zacht achter zich gesloten.

Simon!

Enkele stappen van haar af blijft hij staan. Zijn blik omvat haar gestalte.

"Geesje, wat ben je mooi."

Dat zegt de man die vele malen de Parijse modeshows bezocht.

"Mooi?"

Ze probeert te spotten.

"Met jouw veren, Simon."

"Nee, jij bent het uitgesproken type voor deze japon. Jij maakt er iets aparts van, je kon wel een vrouw uit de Romeinse tijd zijn."

"Je bedoelt, de tijd van Nero. Zoiets of ik klaar sta om voor de leeuwen geworpen te worden."

"Wanneer je zoveel geloof bezit...?"

"Ik heb het leven nooit zo liefgehad, Simon!"

Dan is het of een zwart rookgordijn tussen haar en Simon neerdaalt. Een gordijn van verstikkende stilte.

Ze ziet hem niet meer. Ze wankelt.

En dan is toch Simon er weer, die haar houdt. Er is een stoel waar hij haar voorzichtig in neerlegt, haar benen liggen ook, ze weet niet waarop.

Ze houdt haar ogen gesloten. Enkele seconden, dan komt alles weer tot stilstand, wijkt de donkere warreling, tast haar geest weer langs vertrouwde wanden.

Ze hoort dat er iemand bij de deur is; Simon, die gedempt wat zegt, dan het zachte klikken van het slot.

Is ze nu alleen?

Ze wil het nog niet weten. Het is goed in deze kamer, het is zo goed bij Simon, die haar meer verwant is dan enig mens op aarde. Hij is zoals zij. Daarom brachten de jaren geen vervreemding. Zij namen eenvoudig het gesprek weer op. Gedachten, die elkaar onmiddellijk herkennen.

"Gaat het al weer wat beter?"

Ze opent haar ogen, kijkt de kamer in, haar blik glijdt langs de vele rijen boeken, boeken op cultureel en maatschappelijk gebied; de mooie reproductie: Jezus, die door het gezaaide gaat; het schilderij van de zwervers onder de bruggen van het nachtelijk Parijs, triest beeld van een wereldstad.

En boven het kastje met de andere lectuur, romans, gedichten, felle levens, droeve levens, gelukkige en verloren levens, — spiegelbeelden van grootheid en kleinheid op wat simpel papier — boven dat kastje hangt een kleine reproductie van Murillo's "Ecce Homo".

En daarnaast deze enkele regel, rode letters op bruin hout: "Gods kind kan zonder kruis niet zijn."

Langzaam keren haar ogen terug naar Simon.

Ze zucht diep.

"Ja Simon, ja."

— — — — — — — — — —

Dan ziet ze haar benen, bovenop een tafeltje; haar bruine wandelschoenen, die onder de witte avondjurk uitsteken. Het is geen gezicht.

De spanning breekt naar een plotseling opkomende lust, iets dwaas te doen, het tafeltje een schop te geven omdat haar schoenen er zo geschikt voor zijn.

"Zal ik het maar weghalen? vraagt Simon.

"Het lijkt me wel beter, ja."

Hij kent dat, die snelle overgang van lach naar traan. En omgekeerd. Soms is het een zegen, soms een vloek.

Geesje trekt zich op uit de stoel. Ze staat weer, kijkt links en rechts langs de japon naar beneden.

"O Simon, je mooie veren!"

"Ik schenk ze jou," zegt hij.

"Simon!"

Ze kijkt hem aan.

"Je mag niet wreed zijn."

Hoe mild zijn zijn ogen.

"Ik ben niet wreed. We kunnen zo af en toe wel eens een muziekavondje geven, hier aan huis. We doen het dan helemaal in de vorm — dat deden we in de oorlog ook —. En dan moet jij je een beetje mooi maken.... voor mij. Je weet dat ik er niets verkeerd mee bedoel.

Maar, Geesje, wij mensen hebben elkaar nodig. En soms stuurt God iemand. Als een troost. En als een wegwijzer.

Het is goed dat je naar ons toegekomen bent.

O Simon!

Hij neemt haar hoofd tussen zijn handen en kust haar voorzichtig op haar voorhoofd.

"Welkom, zusje," zegt hij zacht.

Even sluit ze haar handen om zijn polsen.

"Jij ben mijn broeder... en anders niet."

Ook hij kent het vers.

Langzaam laat hij haar los.

Boven aan de trap wacht Bertha. De laatste treden trekt ze Geesje omhoog.

En dan zijn daar haar armen: de haven die zij niet wilde binnenlopen.

Bertha huilt.

"O kind, kind toch!"

Ze drukt Geesje's hoofd tegen zich aan, duwt haar dan plotseling van zich af.

"Laat me je eens bekijken. Waar is je mantel? Kom mee naar binnen, bij dit lamplicht kan ik niets zien.

Wat zal je moe zijn! Waarom heb je ook niet geschreven hoe laat je kwam? Dan hadden Simon en ik je met de wagen kunnen halen. Heb je Simon al gezien?

Kom hier, bij het raam. Kind, je ziet grauw. En wat ben je mager geworden. Ga zitten, ga gauw zitten.

Kijk, herinner je je nog dat hier vroeger een schuifdeur was? Hier, bij het vierde raam? Die hebben we er weer in laten zetten. 't Was nog een heel gedoe, maar 't is toch voor elkaar gekomen. De gordijnen die er voor hangen, dat is Simon's idee. Hij zei, anders was je nog niet vrij.

Zie je, hier kun je je terugtrekken, hier kun je liggen en rusten, een soort kamertje, helemaal voor jou.

Het is nog een behoorlijke ruimte, vind je niet? Maar wanneer je liever boven ligt?

Ik heb Johan's vroegere kamer ook helemaal voor je ingericht. Dat had ik eigenlijk eerst gedaan. Maar Simon dacht... maar ik zei al dat het veel te vermoeiend voor je zou zijn.

Heb je al thee gedronken? Nee zeker. Ik heb water opstaan voor een vers kopje. Ik ben zo terug."

Geesje legt haar hand over haar ogen. De drukte, die van buiten tot haar doordringt is stilte, vergeleken bij Bertha's woordenstroom, die zojuist over haar heen is gegaan.

Ze is nerveus, Bertha. Zo druk praat ze anders toch niet? En ze bedoelt het allemaal zo goed. Ze laat nu eenmaal niets ongezegd. Het is haar aard.

Bertha komt weer binnen. Ze zet de theepot op het lichtje, doet de muts er overheen en komt tegenover Geesje zitten.

"En vertel me nu eens precies wat de dokter heeft gezegd. Je ziet er ellendig uit. Is het al lang zo met je? Misschien kan je nog wel geopereerd worden. Een vriendin van mij is ook geopereerd, het gaat nu weer best met haar.

Wacht, ik zal even naar beneden bellen, misschien drinkt Simon nog een kopje mee."

Bertha staat op en loopt naar de huistelefoon naast de deur.

"O, Oosterhuis, is mijnheer daar ook?

Wat zeg je?

Nee, nee, dan is het goed."

Simon Wierda komt de kamer binnen.

"Ik belde juist of je nog een kopje thee mee komt drinken. Geesje is...

O, hebben jullie elkaar al gezien?

Waar is je mantel toch, Geesje! En heb je geen bagage?"

"Je mantel heb ik hier boven aan de kapstok gehangen."

Simon's stem betekent rust, zijn aanwezigheid in de kamer is een houvast.

Bertha deelt de kopjes rond.

"Toe Simon, ga als 't je blieft even zitten, dat staan maakt me zo zenuwachtig."

Hij neemt een stoel, dicht bij een van de grote, hoge ramen.

Bertha zit nu ook.

"Ik zeg net tegen Geesje, ze moet zich laten opereren."

Geesje voelt Simon's ogen. Ze kijkt langs hem heen naar buiten.

"Ik hèb me laten opereren."

"Wàt zeg je?"

Bertha's lepeltje klettert op het schoteltje.

"En daar heb je ons niets van verteld?!

Simon, daar heeft ze ons niets van verteld! Je enige zuster, en je houdt mij overal buiten. Hoe kan je zoiets doen?!"

(Wordt vervolgd.)

21 JAAR OUD?

Zodra U 21 jaar oud bent geworden, valt U niet langer onder de Hospital Insurance van Uw ouders. Om toch verzekerd te blijven, moet U binnen 30 dagen zelf voor Uw verzekering zorgen. Aanmeldingsformulieren zijn te krijgen bij de banken, ziekenhuizen en direct van de Commission.

PAS GETROUWD?

Vanaf die dag moet de "gezins-premie" voor de Hospital Insurance worden voldaan teneinde beide echtgenoten verzekerd te doen zijn. Stel onmiddelijk de "groep" waaronder U valt van Uw huwelijk in kennis of, als U Uw premies "direct" betaalt, de Commission.

NIEUWE BAAN?

Ten einde verzekerd te blijven, dient U de instructies op te volgen, afgedrukt op het "Hospital Insurance Certificate of Payment", formulier 104, dat Uw huidige werkgever verplicht is U te geven bij Uw vertrek.

Your
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE
Plan

Ontario Hospital Services Commission
Toronto 7, Ontario

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Op 21 januari 1966 hopen wij D.V. met onze ouders

AALBERT DEN OTTER
en
ANNA TANNETJE DEN OTTER—VAN KEULEN

de dag te herdenken, waarop zij 35 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen:

Edmonton:
Albert en Coby Den Otter.
Rita, Albert, Andy en Yvonne.
Job en Sini Den Otter.
Nelly, Anne, Edith en Albert John.
Morris en Rita Den Otter.
Ronald, Gordon en Jimmy.
Hans en Betty Huizinga.
Caroline, Wendy en Robert.
Andy en Dini Den Otter.
Joanne.
John Den Otter.

6523 - 112A Street,
Edmonton, Alberta.

On Christmas Day it pleased the Lord to take suddenly away from us into His eternal home, one of our faithful members

ALBERT HENDRIK WIKKERINK,

age 19.

Death with swift and sudden warning
Calls us from life's dream away.
Like the grass, green in the morning,
Withered ere the close of day.

Young People Society "Immanuel".
Duncan, B.C.
Pres. Bill Wikkerink.
Vice Pres. Ray Vanderschaaf.

Suddenly the Lord took unto Him our beloved son, brother and uncle

CORNELIUS,

in his 18th year.

Ps. 131.

Strathroy:
Mr. & Mrs. F. Vink.
Willy Speerstra.
Alan Speerstra.
Margy, Stanley, Caroline.
Coby Bos.
John Bos.
Jacky, Clarence, Karen.
Jack Vink.

Strathroy, Ont.,
18 december 1965.

Died suddenly in St. Catharines, Ont., on December 23, at the age of nearly 6 years, our dear grandson and nephew

TERRENCE MARTIN KIELSTRA.

Terry loved the Lord Jesus and was looking forward to Christmas. He was not with us any more that day but we found comfort in our grief. Did not the Angel say:

"Have no fear, I announce to you the good news of great joy that shall be for all the people; for to-day there was born for you a Saviour, who is Christ the Lord."

Grandpa and Granny Sjaarda.
Clinton, Ont.
And the uncles and aunts
Kenneth & Lucille Sjaarda,
Toronto, Ont.
Jeanne Sjaarda,
Clinton, Ont.
George and Minnie Sjaarda,
Teeswater, On.t
Betty & Frank Thompson,
Bayfield, Ont.
Harry & Marilyn Sjaarda,
Strathroy, Ont.
Janet & Gerritt Sheeres,
Falmouth, Mich.

We pray that the Lord may graciously sustain and comfort Marty and Allan.

Op Nieuwjaarsdag nam de Heere onverwachts tot Zich in Zijn eeuwige Heerlijkheid ons medelid

B. W. PRINSEN.

Dat hij thans juicht in het Vaderhuis met zijn vele woningen zij de familie tot grote troost.

Namens de Mannenvereniging "Calvijn",
St. Catharines, Ont.
Het Bestuur.

---

130 Acres gemengd bedrijf

Best stenen huis, 10 kamers, van alle gemakken voorzien. Grote barn, machineschuur, garage, grote silo, machinerieën, 30 stuks vee. 6 mijl vanaf Dunnville, aan harde weg. Vraagprijs $35,000, down $12,000.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

FARMS TE KOOP

Bent U van plan om een farm te kopen nu of in de nabije toekomst? Wij hebben nog verschillende farms te koop van 50 tot 400 acres, met en zonder melkcontract, tevens tabaksfarms met laag down payment, rond Woodstock, Embro, Hickson, Tillsonburg en Aylmer.

Voor meer inlichtingen schrijf of bel

Mr. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
REALTOR, AYLMER, ONT

Wordt gevraagd:

HULP

in Chr. Ref. gezin van vader en 10 kinderen (leeftijd 1—13 jaar, waarvan Moeder in november j.l. is overleden). John VanderVies, 1240 Willa Drive, Sarnia, Ont.

In Weston,

DEGELIJK KOSTHUIS AANGEBODEN

voor 1 of 2 jonge mannen. Parking. Phone: 249-4985.

Te koop aangeboden:

1000 GEBRUIKTE HOLLANDSE BOEKEN

à 50 ct. p. st. Ook in ged. Contact J. Veenstra, 74 King St., Weston, CH 9-5406.

Nette Heer, Chr. Ref., zoekt

KENNISMAKING OF CORRESPONDENTIE

met dito MEISJE van 30 to 36 jaar, in Canada, the States, of Holland. Brieven onder no. 1844, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

PROPERTIES

We can sell you all types, with good bldgs., without bldgs. We will alter or build to your satisfaction, and arrange financing on satisfactory terms.

100 acre, Gentleman's farm, very good bldgs., $22,000, $4,500 down payment. 150 acre dairy set-up, 35 cows, and a full line of implements, $63,000. Easy terms. A beef cattle farm, with 125 steers, a full line of implements, $100,000, terms. Going construction business includes, 2 bull-dozers and backhoes, three dump trucks, practically new, full line of cement and carpenter tools, everything necessary for contracting business. Price, including Good-will and modern work-shop and 8 rooms house, that could be bought separate, $47,500, $12,500 cash. Reason for selling, ill-health. Modern meat-market. Gen. store. Restaurant. Mtel. Restaurant, dance-hall, banquet-hall, motel, main highway location, forced sale. $75,000. Make an offer. Lake lots, cottages, private lakes. Smoke en Gift shop. Modern shopping centre, thriving community, books open to bonafide buyers. Bakery shop, in Dutch community.

For fast and efficient service contact

F. C. VAN EYL
Box 193, Lucknow, Ont.
Phone 528-3618
Agent for
BOSVELD
Meaford, Ont.

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

HOGE BLOEDDRUK,

nier- en blaasklachten, -steen, maagzwakte en -zweer, open wonden, reuma,jicht-ischias, spatten, struma, suikerziekte, trage ontlast., uitputting, wormen en maden, zenuwontst. of -zwakte en alle andere slep. ziekten bestrijden wij reeds 40 jaren met verbluffende resultaten met onze onschad. Florageneeskruiden. Meldt Uw ziekte aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Beelden van en uit NEDERLAND

☆

Uitzicht in het Nieuwe Jaar

Het jaar 1966 deed zijn intrede. Voor wat Nederland betreft, onder gunstige economische omstandigheden, al heeft oud-minister **Prof. Zijlstra** in de Eerste Kamer minister **Vondeling** en de Regering de spiegel nog eens voorgehouden en Nederland een autonome inflatiehaard genoemd.

Natuurlijk bestreed de minister deze opvatting en was hij weinig ingenomen met de waarschuwingen van knapppe koppen (Holtrop en Zijlstra), die de droom van een steeds toenemende welvaartsstaat verstoren. Toch werden alle voorstellen van de Regering aangenomen, waarvan we de gevolgen voor het huishoudboekje reeds in ons vorig artikel hebben gememoreerd. Niet onbelangrijk is, dat minister Vondeling, in tegenstelling met zijn partijgenoot Kloos (voorzitter van het N.V.V.), de produktiviteit als de belangrijkste norm bij de loonpolitiek erkent.

De Regering heeft ten aanzien van haar eigen personeel de poot dan ook stijf gehouden en de komende salarisverhoging op 5% gesteld. Uiteraard niet ten genoege van de vakbonden van Overheidspersoneel. Het komende jaar zal op het terrein van lonen en prijzen moeilijkheden genoeg bieden, al mogen we dankbaar constateren, dat men in ons vaderland niet direct er met de bijl op in hakt en zo lang mogelijk een vruchtbaar overleg in stand houdt. Inzake het minimumloon heeft de Regering de knoop doorgehakt en dit gesteld op f 120,— per week.

Gelukkig biedt 1966 ook nog andere uitzichten dan onderhandelingen en eventuele strijd op het terrein van het economische en sociale leven.

Op 10 maart zal D.V. de gouden koets langs de oude grachten van Nederlands hoofdstad rijden, ter gelegenheid van het huwelijk van onze Kroonprinses met de heer Von Amsberg. Een rijtoer volgt op de inzegening in de Westerkerk.

Het huwelijk zal in die kerk bevestigd worden door **Ds. Kater**, bij wie destijds de Prinses belijdenis aflegde. De preek zal worden gehouden door **Ds. Sillevis Smit**, de Gereformeerde oud-hoofdvlootpredikant.

Op menig voorhoofd zal wel een een enkel rimpeltje zijn verschenen bij het lezen van het bericht over deze ietwat onnatuurlijke combinatie, doch we zijn in onze dagen al aan heel wat dingen gewend. In elk geval werkt aan de plechtigheid nog geen pastoor mee.

Koningin Juliana hield haar jaarlijkse Kerstrede, uitgezonden over alle radiostations. Zulk een woord tot haar volk is geen regeringsstuk, doch een persoonlijke uiting van de Landsvrouwe.

Prins **Bernard** hield een toespraak op Het Loo, waar de Koninklijke familie huiselijk Kerstfeest vierde met een vijfhonderd koppend tellend personeel. De Prins zette de puntjes op de i.

Dichtte **Brederode** vroeger in zijn jaarlied:

"Kwam Christus zichtbaar, bar en bloot,
En bad om huisvest of om brood,
Hij zouw niet in geraken".

waarmede deze dichter-schilder van de 17de eeuw maar wil zeggen, dat ook nu evenals in Bethlehem alles bezet is:

"De huizen waren zo bezet,
Men vand er bulster nochte bed,
Het was al ingenomen".

Ook de Prins vroeg zich af, hoe de mensen in onze tijd zouden hebben gereageerd wanneer een engel in de nacht was gekomen, om de blijde Boodschap te brengen, begeleid door een engelenkoor?

Misschien — zo zeide hij — zou men teveel lawaai hebben gemaakt om het te horen.

De Prins zeide meer behartenswaardige dingen: "Het lijkt wel of er steeds minder mensen van goede wille zijn, alsof velen de weg van de minste weerstand kiezen en niet meer de kracht opbrengen om de afbrekende, de negativistische machten te weerstaan. Het is toch wel treurig als het zo is in onze zogenaamde welvaartsstaat, dat, terwijl de materiële noden grotendeels zijn verdwenen, de geestelijke noden veel groter schijnen te zijn geworden."

Terecht waarschuwde hij ertegen met de mode, om zich niet te richten op het licht, doch alleen op narigheid en duisternis, mee te doen.

Het is de eeuwenoude vraag, die zich altijd weer in een andere versie aan de mensheid voordoet: "Hoe moet ik als Christen staan in deze wereld?"

Daarover zijn dikke folianten volgeschreven, daarover zijn legio preken gehouden.

Bij de beantwoording van deze kernvraag speelt dikwijls de eigen individuele instelling een grote rol. De eenvoud van het Schriftuurlijk richtsnoer transponeert men naar eigen inzicht, somber of luchthartig, naar gelang van de stemming. In diepere zin is vandaag deze vraag hoogst actueel. Op het terrein van de samenleving en cultuur, in de kerk en de verhouding tot de wereld.

Wat nu wel eens zorg baart is, naast de tendens die Prins Bernhard aanwees, het gevoel, dat men in de kring van de positief belijdende Christenen de zekerheid kwijt is, de weg niet meer ziet. In Nederland is men nogal sterk in het afwijzen van "menselijke" geboden en het proclameren van een grotere vrijheid bij de bepaling van zijn levenshouding. Ook in de sector van, ruim genomen, de Gereformeerde gezindte.

De tegenwoordige minister van Economische Zaken, **Drs. J. M. den Uyl**, is van Gereformeerde afkomst, doch in een interview keerde hij zich scherp tegen deze richting, die de Franse revolutie, volgens de heer Den Uyl een Christelijke revolutie, afwees. Voorts moet zijn overgang naar het socialisme en de afwijzing van zijn geloof tijdens de jeugdperiode, de rechtvaardiging vinden in de tegenstelling progressief-conservatief, de geslotenheid en de openheid.

Eerlijk gezegd, kom ik niet zo gemakkelijk onder de indruk van zulke verklaringen. Het is ook mode tegenwoordig om vooral hen aan het woord te laten, die van, mag ik het woord gebruiken, onze kring zijn afgeweken.

Deze ireniteit gaat mij een graad of wat te ver. Dan luister ik liever naar een wetenschappelijk en toch irenisch man als wijlen prof. **Herman Bavinck**, die in zijn prachtig artikel in de destijds verschijnende periodiek "Schild en Pijl" onder de titel: "De navolging van Christus en het moderne leven" toch niet bereid was tot een compromis met de wereld.

Zeker, hij wees ook af de in piëtisme zwelgende Christenen, die "voortdurend klagen over de ellende en het nooit brengen tot de blijmoedigheid des geloofs".

Met een overweldigende Schriftuurlijke bewijslast trekt hij de rechte voren, betitelt de goederen der cultuur (huwelijk, gezin, staat enz.) als goede gaven en volmaakte giften, die nederdalen van de Vader der lichten, te danken aan de algemene goedheid Gods.

Het Christendom heeft ten opzichte van natuur en cultuur een beperkte taak, doch keert zich in de voornaamste plaats tegen de zonde.

Bavinck zegt: "Het ergste is, dat de bekeering, welke het Christendom predikt, door den mensch van dezen tijd niet meer gevoeld wordt als een bevrijding, maar als eene knechting des verstands."

Het Christendom moet overwinnen door zijn geestelijke en zedelijke kracht.

Moge 1966 ons daarvan iets doen zien.

Cn.

DE S.S. RIJNDAM WORDT EIGENDOM VAN EUROPE-CANADA LINE

De Holland-America Line heeft meegedeeld dat het s.s. Rijndam in de herfst van 1966 het eigendom zal worden van de Duitse dochtermaatschappij, de Europe-Canada Line, te Bremen. Het schip zal het m.s. "Seven Seas" vervangen — dat tegen die tijd uit de vaart zal worden genomen. Begin februari zal het s.s. Rijndam een grondige revisie ondergaan. Daarna zal de Rijndam haar transatlantische reis ondernemen, zoals reeds in het reisprogramma was meegedeeld.

CHRISTELIJKE SCHEURKALENDERS

Honigdroppels, Kruimkens, Gezelle Meerburg en Oranje Kalenders (Pro Juventute).

Christian Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North
Hamilton, Ont. - Phone JA 2-1234

De Zelfstandige

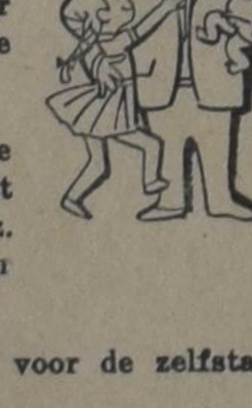

Wat verstaat men onder een **Zelfstandige?** In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON. ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

....

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Kerkelijk Jaaroverzicht 1965

Weer is een jaar ten einde. We hebben Kerstfeest gevierd en Vrede op aarde gezongen. In een wereld waarin de onrust woedt en de strijd om het recht of om de macht wordt gestreden.

Niet alleen in het leven der volkeren, doch ook in de kerken is ondanks het oecumenische streven tot betere broederschap toch ook de vrede nog verre te zoeken. Het R.K. concilie dat drie jaren vergaderde, heeft menige verandering en verbetering gebracht, doch ook evengoed velerlei teleurstelling veroorzaakt. En in de kerk van Rome zelf zijn zo hier en daar bittere opmerkingen gemaakt. Ondanks alle vriendelijke betuigingen tegenover de Oosterse Orthodoxe kerken of de brede stroom van Protestantse kerken, tegenover Jood en Moslem, is het weer overduidelijk gebleken, dat de Paus nimmer zijn macht uit handen geeft. Evenwel mogen we dankbaar zijn dat er misschien meer tolerantie komt jegens de Protestanten in Italië en Spanje en in Zuid-Amerika.

Hier in Canada is een nieuw streven merkbaar om de Anglican Church en de United Church onder één dak te brengen. En om tevens de Presbyterian Church en de Ev. United Brethren Church van die eenheid te doen genieten. Eenheid in verscheidenheid. De trouwe belijders van Christus en de loochenaars van de Waarheid der Schriften. We kunnen ons er slecht in vinden dat dit het één-zijn betekent van wat Christus ons voorhield in het Evangelie.

Beschamend is het echter dat onder hen die elkaar in het belijden zo na staan, er zo weinig belangstelling is voor meerdere eenheid. Doch het ritselt zo hier en daar en wanneer we de verschillende kerken de revue laten passeren komt ook dit ter sprake. Laat ons thans zien wat 1965 bracht voor de verschillende kerken van Hollandse oorsprong.

DE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

De stichting van nieuwe gemeenten vond hoofdzakelijk haar oorzaak in de groei der kerken in de grotere plaatsen. Nieuwe posten worden zelden meer gesticht en kleine gemeenten hebben het heel moeilijk. Af en toe geeft er eentje de strijd op. Onmachtig om door evangelisatie anderen te trekken, moet de groei doorgaans komen van overplaatsing uit andere gemeenten. Zo is thans New Liskeard in Ontario de strijd moede geworden en de gemeente is bezig zich te ontbinden. Nieuwe gemeenten kwamen tot openbaring door kerksplitsing. Brampton, Chatham en Strathroy, alle in Ontario, zijn in twee heiren uiteengevallen. Op andere plaatsen werkt men in die richting. Toronto II is bezig in Woodbridge, Ont., waar reeds kerkdiensten worden belegd.

Penticton in de Okanagan Valley, B.C. begint terrein te winnen en ontving in Mr. J. C. Tensen haar eigen evangelist en voorganger en werkt in de richting van organisatie van een eigen kerk. Stoney Plain, Alberta staat klaar om de keuze te maken om zich al of niet aan te sluiten bij de Chr. Ref. Church. De vooruitzichten wijzen blijkbaar in de goede richting.

De gemeente in de Peace River district is bevorderd tot beroepende kerk en voor het deel van Blauberry Mountain is thans werkzaam Mr. H. Klok, voorheen verbonden aan een chapel in Toronto.

Mr. Koornneef, die daar arbeidde, bereidt zich thans voor om langs de geordende weg van studie de kansel te bereiken.

In Windsor, Ont. is een klein begin van arbeid onder de aldaar studerenden. Rocky Mountain House, Alberta verricht arbeid in Nordegg en Stauffer. Edmonton III overweegt een chapel in de Calder area. Rev. Wittenbosch is zijn arbeid aan het waterfront te Montreal begonnen, een bijna onmetelijke taak. Een klein mensje en een grote muur.

Een groot aantal predikanten verwisselde van standplaats. Rev. V. Luchies ging van Rapid City, Iowa naar Terrace, B.C.; Rev. H. Van Andel van New Westminster, B.C. naar Bowmanville, Ont., wat helaas maar kort duurde, een hartaanval noopte Rev. Van Andel het werk uit handen te geven en emeritaat werd aangevraagd. Rev. Van Andel is daarna teruggekeerd naar British Columbia.

Rev. J. G. Kunst van Truro, N.S. naar Langley, B.C.. Rev. D. Lieverdink van Fredericton, N.B. naar Lucknow, Ont.. Rev. F. Guillaume van Toronto, Ont. naar Edmonton, Alta.. Rev. S. Woudstra van Ottawa, Ont. naar Sioux Center, Iowa (Dort College); Rev. C. M. Schemper van Calgary, Alta. naar Mexico (Missionary); Rev. J. H. Binnema van Rocky Mountain House, Alta. naar Galt, Ont.; Rev. J. Van Dyk van Duncsan, B.C. naar Barrie, Ont.; Rev. J. B. Vos van Stratford, Ont. naar Chatham (Grace), Ont.; Rev. J. Kuntz van Owen Sound, Ont. naar New Westminster, B.C.; Rev. M. de Vries van Surrey, B.C naar Toronto (Rehoboth), Ont.; Rev. F. J. Van Dyk, em. pred. te Denver, Colo. naar Budett, Alta.; Rev. P. Breedveld van Strathroy, Ont. naar Picton, Ont.; Rev. C. Vriend van Emo, Ont. naar Hamilton I, Ont.; Rev. L. Tamminga van Edmonton, Alta. naar Sioux Center, Iowa; Rev. P. Sluys van Bigelow, Minn. naar Rocky Mountain House, Alta.; Rev. J. C. de Moor van Ottawa East, Ont. naar Saskatoon, Sask.; Rev. D. C. Bouma van Grande Prairie, Alta. naar Gallaton Mateway, Mont.; Rev. A. J. Stienstra van Exeter, Ont. naar Minneapolis, Minn.; Rev. P. Van Egmond van Wellandport, Ont. naar Kingston, Ont.; Rev. C. Padmos van Calgary, Alta. naar Edmonton, Alta.; Rev. H. Bade van Taber-Vauxhall, Alta. naar Surrey, B.C.; Rev. A. W. Schaafsma van Burlington, Ont. naar Ottawa, Ont.; Rev. J. Roorda van Vernon, B.C. naar Quincy, Wash.; Rev. A. G. Van Eek van Fort William, Ont. naar Calgary, Alta.; Rev. L. Mulder van Chatham, Ont. naar Burlington, Ont.; Rev. J. C. Verbrugge van Bowmanville, Ont. naar Rochester, N.Y.; Rev. D. J. Scholten van Brantford, Ont. naar Exeter, Ont.

Kandidaat P. L. van Katdyk naar Straford, Ont.; Kand. J. C. Vander Stelt naar Newmarket, Ont.; Kand. W. Renkena naar Renfrew, Ont.; Kand. C. de Bree naar Brooks, Alta.; Kand. J. van Hemert naar Edson, Alta.; Kand. A. Leegwater naar La Combe, Alta.; Kand. J. Hofland naar Owen Sound, Ont.; Kand. A. P. Geisterfer naar Ladner, B.C.; Kand. H. de Bruin naar Fredericton, N.B.

Het overlijden van Rev. Peter Eldersveld, de welbekende dominee van the Back to God Hour kwam zo onverwacht en werd alom gevoeld tot zelfs in Australië toe. Doch God heeft alreeds een nieuwe man geroepen voor dit werk.

Overigens was het voor de Chr. Ref. Church een rustig jaar. Een nieuwe of vernieuwde kerkenorde werd dit jaar aangenomen en de kerken aangeboden. De kwestie der Particuliere Synodes werd opnieuw uitgesteld en een nieuwe studiecommissie benoemd. Nieuwe kerkgebouwen werden in gebruik genomen te Surrey, B.C., Essex, Ont., Edmonton-Ottewel, Alta. en Neerlandia, Alta.

DE REFORMED CHURCH

Deze kerken, in Canada in kleiner aantal, gingen ook in 1965 rustig hun gang. Twee hunner veteranen gingen met emeritaat en wel Rev. K. Vander Pol van Leamington, Ont. en Rev. J. R. Euwema van Brantford, Ont.

Rev. C. Van Farowe verwisselde Exeter, Ont. voor Leamington, Ont.; Rev. H. W. Van Farowe van Clinton, Wisc. naar Chatham, Ont.; Rev. J. Van Oostveen van Calgary, Alta. naar Brantford, Ont.; Rev. H. Hesseling van Adams, Nebraska naar Whitby, Ont.; Rev. G. Van Dijk van Harriston, Ont. naar de Rochester Ref. Church of Accord, N.Y.; Kand. J. W. Vanden Berg nam de herdersstaf op te Guelph, Ont.; Kand. M. Schulz naar Walley, B.C.; Kand. H. Heeg naar Exeter, Ont.

Brockville heeft de plannen gereed voor een nieuw kerkgebouw en ontving de kerkbanken reeds van een zusterkerk in Syracuse, N.Y.

Gastpredikanten gingen ook hier voor in de kerken, onder andere ook Ds. F. Slomp en Ds. H. Post van de Geref. Kerken in Nederland. Het Calvinistische broederbloed kruipt ook hier wel, al bruist het nog niet volop, om met Rev. John Vriend te spreken.

Ds. Hogerwaard kwam in verzet tegen sommige artikelen van Ds. Ten Zijthof, die oordeelde dat het beter was zich bij de Canadese kerken aan te sluiten. Ds. Hogerwaard, die zelf enkele jaren de United Church diende, had niet veel goede woorden voor het peil in de United Church of ook de Presbyterian Church. De discussie is nog steeds gaande in de Pioneer, het maandblad der Canadese sector der Ref. Church.

Af te wachten is wat de Synode zal besluiten in verband met fusiepogingen met een der Presbyterian Churches in de U.S. Een poging die lang niet overal met instemming wordt begroet.

DE CANADIAN REFORMED CHURCHES

1965 was voor deze kerken het Synode jaar. Bijna drie weken werd beraadslaagd over vele dingen, verheugende en bedroevende.

Voor de Zending werd besloten om een tweede missionary uit te zenden, ditmaal door de Westerse sector.

Rev. H. Knigge werkt alreeds in Nieuw Guinea. Samenspreking met de Chr. Ref. Church werd aanvaard en enkele punten uitgestippeld als basis voor een gesprek. Eenzelfde uitwisseling van gedachten hoopt men te hebben met de Orthodox Presbyterian Church. Bevreemdend is wel dat er niet gerept wordt om met de Free Chr. Ref. Church samen te spreken, iets wat met de zusterkerken in Nederland al jarenlang gaande is. De moeilijkheden in Winnipeg had de aandacht der Synode en de handelingen van Classis en Part. Synode werden goedgekeurd. Rev. C. de Haan te Winnipeg was eerst geschorst, daarna uit zijn ambt ontzet. Het deel dat bij het kerkverband wil blijven werd als de wettige kerkeraad erkend. Rev. de Haan en zijn groep, die erkenning als gemeente en opheffing der schorsing vroegen, kregen geen gelijk.

In Ottawa werd de band tussen leraar en gemeente losgemaakt. De predikant is voor verdere studie aan Westminster Seminary.

Rev. H. Van Tongeren van Grand Rapids ging wegens gezinsomstandigheden terug naar Nederland. Rev. A. B. Roukema van London en Watford nam het beroep aan naar Grand Rapids, doch is door ziekte en emigratiemoeilijkheden nog niet in staat om te vertrekken.

Rev. Pieffers van Coaldale, Alta. werd door een hartaanval getroffen en moest vanwege dat emeritaat aanvragen. Rev. J. T. Van Popta van Edmonton nam het beroep aan van Cloverdale, B.C.

In Calgary, Alta. werd eind nov. 1964 een kleine gemeente gesticht. Burlington, Ont. wil overgaan tot beroepen van een tweede predikant.

Kerkelijk gesprek vond plaats tussen Can. Ref. en Chr. Ref. kerkeraden te Brampton en Toronto en denkelijk werd het gesprek voortgezet te Edmonton. Hetgeen beide kerken gemeen hebben in Schrift en belijdenis is veel groter dan de kleine punten die ze verdeeld houden.

DE FREE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Deze kerken houden jaarlijks hun synode, ditmaal te St. Thomas, Ont. Belangrijke zaken prijkten niet op de agenda. Alleen is te vermelden dat de Free Chr. Ref. Church de verbinding met de I.C.C.C. heeft verbroken en nu aansluiting zoekt bij de Ref. Ecumenical Synod, een zaak die niet onverdeeld met instemming begroet werd bij de Synode der Chr. Geref. Kerken in Nederland. (Dit betreft de I.C.C.C.)

Rev. Noordegraaf van Toronto, als afgevaardigde der Free Chr. Ref. Church, heeft aldaar de gang van zaken verdedigd. De houding van Rev. Carl McIntyre, de president der I.C.C.C., is daaraan niet vreemd. De felle aanval op al de kerken achter het ijzeren gordijn en de verheerlijking van het kapitalistische stelsel waren reden genoeg tot bezinning.

De Free Reformed Church van Clifton, N.Y. sloot zich bij het kerkverband aan, nadat Rev. B. Dinzel aldaar zijn ambt had neergelegd.

Het aantal vacatures verminderde niet. Al het beroepingswerk werd niet met gunstig resultaat bekroond. In Nederland is ook predikantennood en om hier als emigrant te starten in gemeenten die hier al 10 à 11 jaar zijn is voor menig predikant een onoverkomelijk bezwaar. Trouwens er komt uitkomst. De eerste student heeft reeds preekconsent en hoopt in 1967 klaar te komen. Een tweede is ook reeds zijn studie begonnen aan Calvin Seminary te Grand Rapids. Ook Ds. Tamminga van Grand Rapids maakte een reis, waar hij behalve Nederland ook kennis nam van Rev. David Estrada, die als zendeling der Old Chr. Ref. Church in Spanje arbeid. Voor een beroep naar de old country werd evenwel bedankt. In de "Messenger" wijdt Ds. Tamminga twee artikelen aan de verschillen met de Chr. Ref. Church, die tot zelfstandig optreden noopten. Een standpunt dat blijkbaar lang niet gedeeld wordt door alle Chr. Geref. in Nederland of van hen die reeds naar Canada geëmigreerd zijn en in de Chr. Ref. Church wel hun geestelijk tehuis vonden.

Chatham, Ont. ontving een nieuw kerkgebouw dat bijna gereed is en reeds enkele maanden weer voor de diensten gebruikt wordt.

De kleine kerken te Red Deer en Edmonton in Alberta hebben een moeilijk bestaan en geadviseerd is om uit zien naar werk in plaatsen waar wel een grotere gemeente in het kerkverband is. Sommige gezinnen zijn dan ook al naar Ontario vertrokken.

Ds. J. Overduin van Aldergrove, B.C. vierde zijn zilveren ambtsjubileum.

DE NETH. REFORMED CONGREGATION

Van deze groep is weinig bekend, behalve dat de scheuring die indertijd in Nederland de gemeenten teisterde ook naar Canada is overgewaaid. In Sardis, B.C. is naast de bestaande gemeente ook een gemeente gesticht die de groep Steenblok volgt. Ds. F. Mallan had alle steun toegezegd en had plannen om Canada en de States te bezoeken. Of deze bezoeken hebben plaats gehad is ons niet bekend.

We hebben enkele dingen gezegd van het kerkelijk leven in Canada. Droeve en blijde dingen. Zonde en genade ook in het kerkelijk leven. 1966 staat voor ons. Geve God dat ook in het nieuwe jaar het Evangelie weer vrij verkondigd mag worden. Om met Isaac da Costa te mogen zeggen:

Dat het Woord der Waarheid
In al zijn kracht, in al zijn klaarheid,
Zal worden verkondigd aan dit volk.

A. Bisschop,
R.R. 4, Thamesville, Ont.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Bowmanville (Rehoboth), Ont., J. Nutma te Dundas, Ont.

te Wellandport, Ont., N. B. Knoppers te Montreal, Que.

te Peers, Alta., C. Abbas te Ridot, Ill.

te Bowmanville (Maranatha), Ont., J. Joosse te Georgetown, Ont.

te Fort William, Ont., J. Joosse te Georgetown, Ont.

Aangenomen

naar Exeter, Ont., D. J. Scholten te Brantfort, Ont.

naar Preakness, N.J., W. C. Boelkins te Edmonton I, Alta.

Bedankt

voor Strathroy W., Ont., D. C. Los te Grimsby, Ont.

voor Truro, N.S., H. Eshuis te Athens, Ont.

voor Ghosen, N.Y., G. Bouma te London, Ont.

voor Calgary (Maranatha), Alta., J. C. Derksen te Guelph, Ont.

CANADIAN REFORMED CHURCHES

Aangenomen

naar Cloverdale, B.C., J. F. Van Popta te Edmonton, Alta.

naar Coaldale, Alta., J. Mulder te Carman, Man.

REFORMED CHURCH

Aangenomen

naar de Rochester Ref. Church of Accord, N.Y., G. Van Dijk te Harriston, Ont.

Bedankt

voor Adams, Nebraska, H. Van Essen te Wainfleet, Ont.

Beroepen

te Cooksville, Ont., J. Schriel van de St. David's Presb. Church of Campbellville, Ont.

KERKBOUW

Voorjaar 1966 hoopt men met kerkbouw te beginnen in Brockville, Ont. De kerkbanken zijn geschonken door de Ref. Church of Syracuse, N.J.

FREE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Bedankt

voor Hamilton, Ont., J. Keuning te Veenendaal (Ned.).

voor Urk (Ned.), J. Tamminga te Grand Rapids, Mich (Old Chr. Ref. Church).

Toneeluitvoering
te Acton

15 Januari 1966, 's avonds om 8 uur in de basement van de Chr. Ref. Church in Acton, Hwy. no. 7. Uitvoering van het toneelstuk

"NIENKE"

door de Toneelvereniging "ONDER ONS".

Toegangsprijs $0.75.

NEXT, PLEASE . . .

"Next patient," the doctor says . . .
"Next project," the architect plans . . .
"Next class," the teacher thinks . . .
"Next case," the judge says . . .
"Next sermon," the minister muses . . .

You see there is always a next. This is a law of history. We have a task, a duty for the next generation. Perhaps for your son or daughter.

Colleges and Universities stand ready to prepare them for their future vocations . . . However, will they also be ready to meet their task in the light of the Kingdom of God and Christ? For this we need the ARSS. There are more than 300 Reformed Christian students in secular Universities in Canada alone. They need the spiritual guidance in learning that the Association for Reformed Scientific Studies can provide through your support. We would like to extend our services and raise our budget for 1966. We urge you to help the ARSS provide Scripturally directed learning by:

- Sending for an application for membership or by becoming an Associate member. And
- By sending a special gift to:

THE ASSOCIATION FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES
729 UPPER GAGE AVENUE, HAMILTON, ONTARIO

WIJ LAZEN VOOR U

Professor Popma's "LEVENSBESCHOUWING"

Er wordt nogal wat gepubliceerd in reformatorische kringen in Nederland. Een paar weken geleden is het zevende en laatste deel van Prof. Dr. K. J. Popma's Levensbeschouwing verschenen. Dit deel behandelt de laatste Zondagen van de Heid. Catechismus: het is geheel gewijd aan het Onze Vader. De uitgever heeft het ook apart op de markt gebracht, zodat men het ook kan verkrijgen zonder de hele serie aan te schaffen (**Van het Gebed**, Buijten & Schipperheijn, Valkenburgerstraat 106, Amsterdam, 300 bladzijden, prijs: f 15.00).

In "Christian Courier" zal ik volgende week nog enkele opmerkingen over dit boek maken. De rijke inhoud maakt het onmogelijk om het in 't kort te recenseren. Om toch iets van de inhoud door te geven volgen hier enkele citaten.

1. **"Levensbeschouwing,"** dat is de titel van de hele serie. Wat bedoelt Prof. Popma hiermee, "Levensbeschouwing is: onze wandel volbrengen bij het licht Gods, in onze levensdagen waarin God ons behoudt doordat Hij Zijn lamp boven ons hoofd doet schijnen, zodat we in de duisternis wandelen bij Zijn licht, vgl. Job 29:2v. Door dat licht merken we dat die duisternis er is; ze wordt door het licht doorboord, er komen banen van licht door het donker heen. Zo is dat licht van God verlossing uit ellende; het maakt de duisternis zichtbaar en opent haar. Dat licht van Gods Woordopenbaring als een geschenk te krijgen wil zeggen, dat Gods vertrouwelijke omgang in onze woning toeft. Leven bij het Woord, dat is Amen zeggen op dat Woord. AMEN."

Hiermee besluit de schrijver dit grootse werk.

2. **Wat is bidden.** "Het bidden draagt het mensenleven omdat het een bidden is tot Hem Die elk moment een 'verbeurde zegen' schenkt. Wie met bidden ophoudt, houdt op met ademen. De ademhaling is in de grond van de zaak een gebed om ook het volgende ogenblik nog door te leven." "Niet bezorgd zijn over de dag van morgen kan heel wel samengaan met het **bidden** om het brood voor de volgende dag. Bidden is iets anders dan zich bezorgd maken ... Het is niet onchristelijk, een halve of hele wintervoorraad aardappelen aan te leggen. De ongehoorzaamheid aan het Evangelie is er, wanneer de bezorgdheid het leven beheerst. Die bezorgdheid betekent: ik ben op mezelf aangewezen, ik moet mezelf redden, een ander doet het niet." (145/6) "Het kan ons misschien verwonderen, dat menselijk bidden veel meer een daad is van God dan van de bidder. Het is waar, dat de bidder iets doet, het gebed is ten volle een werk, en wel een werk waarbij de gehele mensenpersoon wordt ingezet en als 't ware op het spel gezet. Maar zoals de bekering een werk van God genoemd wordt en dan aangeduid met het woord 'wedergeboorte', zo is ook menselijk bidden, hoewel het een smeking is om mens te mogen zijn, in de eerste plaats een daad van Godswege, die indringt in het hart als de kern van het mensenbestaan" (158). "Het gebed is niet een deel van ons leven, maar de kern die naar alle kanten uitstraalt; het staat niet naast ons werkleven, maar bevindt zich in het binnenste daarvan" (162). "De Bijbel is het boek dat ons leert bidden, en er is geen ander boek dat dit kan" (207).

3. **Woord Gods: bevel tot liefde:** "De openbaring van de wil van God is in de eerste plaats Zijn Woord als het ons toesprekend bevel. Het is een bevel uit liefde, een bevel dat pure liefde is. Dat neemt het bevelskarakter niet weg. Die liefde kiest de weg van het bevel, omdat zij zó het diepste doordringt. Dit liefdebevel is onontkoombaar, het is geheel en al liefde, maar het is ook geheel en al bevel, gebod, wet, inzetting, stelling van recht... De wil van God komt tot ons als een bevel dat beluisterd wil worden met alle aandacht, en in dat luisteren en in die aandacht komt de ontwaring van de kracht van het bevelende Woord" (105).

4. **Luisteren en gehoorzamen:** "In 'gehoorzamen' ligt 'horen' en luisteren. Horen is het tegendeel van overdonderd worden. Horen is het opmerken van een duidelijke, maar nooit bulderende stem. In de buldering woont de vervuiling van menselijk stemgeluid. Wie buldert heeft niets te zeggen, en hij heeft het niet te zeggen: In de buldering is geen plaats voor gezag... Maar het Woord van de wil van God heeft gezag, en houdt zich verre van overmacht. Het gehoorzamen bevat horen naar het hoorbare. Het oorverdovende is niet werkelijk hoorbaar, het doet integendeel horen en zien vergaan. De wil van God is hoorbaar in Zijn Woord, zoals de Here God hoorbaar was voor de eerste mensen, als Hij wandelde in de avondkoelte. De hoorbare, beluisterbare wil van God is de aanwezigheid van zijn Naam onder de mensen, en zo bouwt Hij Zijn Rijk op aarde" (106).

5. **De vaart van het Koninkrijk:** "Achterblijven bij de vaart van de genade Gods in de geschiedenis van de geslachten der mensen: dat is een vreselijk gevaar; en de Schrift waarschuwt tegen dat gevaar vanwege zijn dodelijkheid. Er is een Goddelijke vaart in de geschiedenis. De Heiland komt met haast naar de dag van Zijn wederkomst en Zijn gericht. Blijken de Zijnen te flauwhartig om met Hem in Zijn vaart mee te lopen, dan loopt Hij hen voorbij. Hij laat Zich door hun traagheid niet ophouden. Het Koninkrijk van God haalt hen in en laat hen achter zich." "Bidden om de komst van het Koninkrijk is, als het waarachtig en leven zal zijn, smeken om de vaart waarmee dat Koninkrijk komt te mogen bijhouden. Dat Koninkrijk komt tòch, of u het prettig vindt of niet. Het is uw belang dat ge meeloopt, dat is de enige manier om uw menselijke waardigheid terug te krijgen en te realiseren. Het Rijk komt niet stapvoets, het kent geen paradepas, het komt snel en met haast. Wij mogen niet achterblijven bij de tijd van de genade van God". "De vaart van het Woord is geen dolle vaart, dan zou die vaart haar naam niet waard zijn; het is een goede gang, een sterke gang... Die gang moet in ons komen, we moeten zelf die gang worden: er moet zulk een gang in ons zijn, dat ons leven zelf die gang is." "Een kerk met regeltjes, een paaltje hier een een bordje daar, belemmert de voortgang van het Woord en neemt besluiten die er op uit zijn, het witte paard te doen struikelen. Maar de namen van zijn ruiter zijn Getrouw en Waarachtig. De paaltjes en bordjes worden door de machtige benen van dit paard luchtig weggeschopt." (97 - 100)

6. **Reformatie:** "Het kan in de kerk een janboel zijn terwijl het er allemaal in-de-puntjes uitziet. En de weg naar reformatie is nooit een gebaande weg; hij is, naar luid van het Evangelie, een smalle weg, wat o.m. inhoudt, dat de Christen zich zijn Christelijke levenswandel alleen dan kan realiseren, als hij dagelijks zich zijn weg kapt door een oerwoud van traditionele ongerechtigheid" (110). "Het lijkt vermoeiend en afmattend, dat de Christen elke dag hélemaal opnieuw moet beginnen, maar dat is de zin van de bekering. Elke dag en soms meer dan eens per dag begint hij volkomen opnieuw" (125). "De studie van de kerkgeschiedenis is een studie van een grote hoop ellende, en wie daaromtrent wetenschap vergadert, vergadert zoveel smart, dat hij het niet zou kunnen dragen als hij niet wist, dat het tòch waar is: NU is het heil verschenen. En de draak vervolgt de vrouw die het mannelijk kind gebaard had" (227). "En geen zinnig mens kan ontkennen, dat de reformatie onder Luther en Calvijn in ongelofelijke mate een zegen is geweest, ook voor hen die zich krampachtig hielden aan hun contra-reformatie" (234). "Maar wanneer de kerk haar reformatie, waarin ze zich bekeert en waarin toch een schismatiek element niet kan ontbreken, verengt tot sectarisch leven, dan is ze even werelds geworden als haar vervolgers doordat ze haar levensruimte beperkt tot een klein stukje van de aarde" (239). "De kerkgeschiedenis is één keten van flinkdoenerijen van de kerk. Daarin heeft de grote reformatie geen verandering gebracht." "Ze kan dan nog allerlei orthodoxe opmerkingen plaatsen, maar ze zijn stuk voor stuk en alle bij elkaar ellendig misplaatst. Wat wil een orthodoxie die zich belachelijk maakt door haar demonstraties?" (272/3).

"De reformatie heeft een immense berg scholastische scherpzinnigheid met één veeg opgeruimd, en men kan zich er alleen maar over beklagen dat er te weinig werd weggeveegd en de forse poging ongeveer halverwege bleef steken. Dat niet-opgeruimde dat opruimenswaardig was, bleef als een geheime ziekte voortwoekeren en uitwoekeren, zodat de grote reformatie nu hier dan daar en steeds verder haar oorspronkelijke zin verloor. Voorlopig is opruimen de boodschap, en wie weinig of niet grondig opruimt, zal een gering loon ontvangen." (95)

7. **Wanbeheer:** "Het is wanbeheer, als een kerkgemeenschap gebonden wordt aan een, en dan soms nog onbegrepen, theologie. Het is wanbeheer, als de gaven die God geeft in de gemeente, ongebruikt worden gelaten, en het is ergerlijk wanbeheer als de verkondiging van het Evangelie van de Zoon van God ingekrompen wordt door de macht van een papiertje, waaraan men in bijgeloof waarde hecht alsof het religieuze positiviteit bezat. Wie zich slap aanstelt in de verkondiging is de broeder van de verderver. Het is wanbeheer, als de schijn wordt gewekt alsof de leer van de Heilige Schrift een verzameling oudewijvenpraatjes was. Het is wanbeheer, als de prediking doorspekt is met lege klanken... Het is wanbeheer van lijntrekkerij, als de kerk op elke vraag een rinkelend en nietszeggend antwoord geeft. Dan is de kerk belachelijk geworden. En een doorbrengster" (114).

8. **Bijbel, Gods Woord:** De bekendmaking van Gods Wil "is niet in de eerste plaats mededeling van feiten. De mededeling van feiten is hoogst belangrijk, maar ze komt pas in de tweede plaats. De openbaring van de wil van God is in de eerste plaats Zijn Woord als het ons toesprekend bevel" (105). "We zouden hier, met het nodige voorbehoud, kunnen spreken over de feitelijkheid Gods. Met het nodige voorbehoud: God is boven Zijn schepping en daarom boven de feitelijkheid verheven; maar als Hij tot ons komt, doet Hij dat door de weg van feiten. Het Evangelie is Evangelie van feiten: het verkondigt de feiten van Jezus' lijden en wonderwerken, van zijn sterven en opstanding, en van Zijn hemelvaart. Noemen we de feiten een omhulling van een "mythische kern", dan hebben we ten aanzien van het Evangelie een radikaal verlies ingewonnen. Zonder de heilsfeiten is het heil er niet meer, en wie de feiten licht acht, verwerpt het levensbehoud" (179/180).

"Een beginsel dat buiten het Evangelie om ontstaan en gezien is, kan geen evangelisch beginsel zijn." (124)

"Menselijk oordeel over andere mensen is alleen gezond, als het gevormd wordt bij 't ontdekkende licht van de leer van de Schriften." (76)

"Tot welke taak een mens geroepen is, ontdekt hij door zijn ervaringen die hij laat belichten door de leer van de Schriften." (142)

"Het Evangelie eist vrijheid van discussie, ze is de groeiruimte voor het geloven." (161)

"Geen dogma heeft een wetgevende kracht: het dogma van de kerk is door zijn relatie tot de leer van de Schriften een principiële voorlopigheid. Het dogma van de kerk moet af en toe herzien worden... Wie het dogma vereenzelvigt met de woorden van God, geeft het prijs aan bespotting en gaat daarin ook voor. Zo wordt het dogma tot een gesneden (denk)beeld, dat gehele volkeren tot zonde verleidt.' (146)

En het nieuwe jaar kunnen we beginnen met deze woorden: "Christelijk werk is arbeid, die in Christelijk geloof begonnen en voortgezet wordt." (174) "De verstandige mens is hij die zijn levenswijsheid uit Gods Woord betrekt." (177).

B. Zylstra.

REISPLANNEN?

Neem eerst kontakt op met KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

Wij verzorgen al Uw boot- en vliegreizen, indien gewenst, bij U aan huis. Vraag geheel vrijblijvend, voor prijzen, vliegschema's, en nieuwe afvaartlijsten van de Holland America-Lijn. Bij voldoende deelname halen wij Uw ouders weer uit Nederland, in april 1966.

BESPREEKT UW REIZEN VROEGTIJDIG via

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Box 307, Burlington, Ont.
634-1813

Dag en nacht bereikbaar.
Kantooruren: dagelijks tot 5.30 P.M. Vrijdags tot 9.00 P.M. Zaterdag van 8.30 tot 12.30.

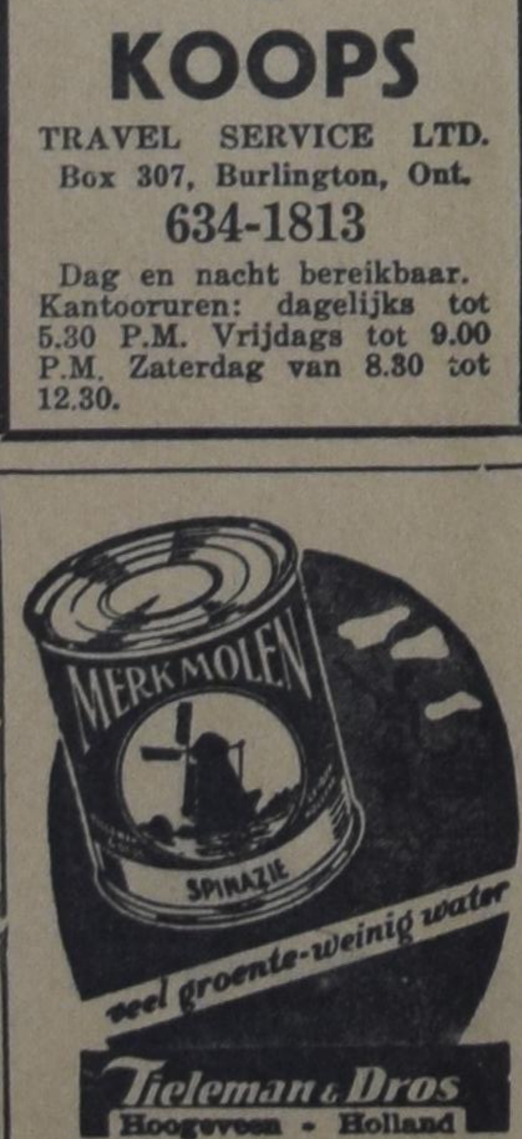

Im: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit .... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8--11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

A HAPPY NEW YEAR?

"Will the new year bring along happier experiences for you than the preceding twelve months have?" Precis, a monthly paper promoting advertising, fires this probing question at its readers at the end of the old year when people are generally captivated by the shallow happiness of the Christmas season. People usually dislike being bothered by such a searching question. Indeed, it is meant to be a soul-searching question. The author does not require a superficial kind of happiness, for he continues to say, "the answer does not depend on your success in keeping such good resolutions as 'must lose weight' or 'join more social activities'." The writer is well aware of the fact that a teaspoon of happiness — a happiness restricted to the Christmas season only — does not relieve man of nausea while sailing on the tempestuous sea of life. As a matter of fact, some external alterations in the daily pattern of life or some decorations in our behaviour do not change man internally.

According to Precis, "human relation experts — psychologists and clergymen — have pinpointed six major ideas in which many people's attitudes need changing." The magazine lists the following six.

Make your goals more realistic.
Master your anxiety.
Improve your understanding of others.
Re-examine your attitudes toward criticism.
Strengthen family ties.
Face up to what is bothering you.

As Christians, we admit these resolutions to be substantial to live a happy life. Many people live unrealistically striving for goals too high to be attained. Buying Christmas presents for their family, they go far beyond their weekly income. They live in luxurious homes which they actually cannot afford to buy. A lack of understanding may cause a hostile attitude toward someone in the office or may disrupt a friendship among roommates. At the end of 1965 another 750,000 families were torn apart due to a divorce of the parents. The six resolutions are worth contemplating.

Once again we have to face the question stated at the opening of the article: Will the new year bring on happier experiences for you than the preceding twelve months have? What will our answer be as Christians? Will our suggestions be similar to the ones Precis has collected from several human relations experts?

We do not object to the six ideas as such. On the contrary, we appreciate the guidelines which psychologists — even non-Christian psychologists — have provided for us. Yet the above mentioned psychological directions lack a foundation which consequently does not support them. Let me verify my statement with an example.

You have probably heard the expression: the family that prays together stays together. This is a general statement which lacks depth. Undoubtedly, prayer constitutes a unifying force as long as the members of the family are of one accord concerning their religious beliefs. They must agree on the same concept of God.

The underlying Christian beliefs substantiate the resolutions which aim at happiness.

Take, for instance, Precis' first suggested resolution: make your goals realistic. Someone may strive for an occupation which is in accordance with his capabilities. Let us assume that he becomes a business man. Does this indicate that his job will necessarily make him happy? This person may still become frustrated, wondering for what reason he is working so energetically. The awareness of the aimlessness in life may disrupt all happiness in spite of the realistic goal he is trying to achieve.

The Christian message of the meaning of life — everyday life too! — substantiates one's goal in life. Whatever the occupation may be, one's work is not in vain if it is performed in the assurance that any type of work aids to the establishment of God's Kingdom.

I know, we as Christians sometimes wonder what makes us different from our non-Christian fellow man. We experience ups and downs as well as the non-Christians do. We daily fail to live up to our Christian principles, just as humanists unsuccessfully bring theirs into practice.

Are we amply justified in pointing the non-Christian to our happy way of a Christian life? Yes we are! Recognizing our own failures, we may point to the work of God which cannot fail. The accomplished work of Christ constitutes our happiness and renews our strength. With this in mind, we may wish each other a Happy New Year!

Paul Tameling.

THE WORLD AROUND US

WHAT'S AHEAD IN 1966?

How much we would like to be able to know what the immediate future holds for us! At the beginning of a new year in international relations we are of course immediately confronted with the realization that the old problems are still with us. A new date year, even fresh resolutions, do not change the course of history very much. Events which were developing in the past are merely carrying on and over into a new year.

Tracing such developments can be a very wearysome thing to do. As on a journey through a desert, new sights and scenes can offer new hope, but when the hopes are not fulfilled even they can become a loathsome burden. Only when we know where the trip is leading us we sustain a lively hope and read progress in the changing tide of events.

One change that is slowly materializing before our very eyes is the emergence of Red China as a major world power. The fact was again attested to in the last weeks of the past year, when United States Defence Secretary Robert McNamara warned the world that within ten years Communist China will be a major nuclear power in the world and a contender to be seriously reckoned with.

Here are some of the figures that illustrate McNamara's warning. Peking is now building nuclear powered submarines capable of firing atomic missiles. Within two years it may be expected to have the capability of posing a real threat to the United States West Coast with missile-firing submarines lurking under water. Already Red China has more submarines than England. Russia leads the field with 430 submarines, 30 of which are nuclear powered. The United States is second with 198 submarines, 85 of which are nuclear powered. Red China is third with 55 submarines, Great Britain fourth with 50, and France fifth with 23.

In addition to this the Chinese army today is the largest in the world with nearly 2½ million men and with the furious rate of development the Chinese must be expected to have before 1976 nuclear powered missiles that can reach any city in Europe or North America.

Although loosing in popularity among the so-called non-aligned nations, it seems safe to say that the Red Chinese will continue to gain considerable significance through their steadily increasing military might. In a world which refuses to believe the power of God's Spirit, think what consequences such increased military might must necessarily have. With these facts about the world's oldest and proudest people, bent on dominating the world, in mind think also how futile our hopes of a permanent peace on earth really is.

NATO PROBLEMS

Of course mankind, refusing to accept God's verdict of our situation, must carry on with all sorts of peace efforts. And some of these efforts sometimes seem to have the desired results. The North Atlantic Treaty Organization, NATO for short, is a typical illustration.

Born when the Russian threat of running western Europe underfoot seemed very real, today many regard the military alliance, binding all West European countries as well as the United States and Canada into one strong military bloc, as outdated. The alliance has been described recently as an island without a sea around it.

Of course the Russian threat has been removed. It seems that, in spite of statements to the contrary, Russia's relations with the West are steadily improving. Why then keep an organization such as NATO alive any longer?

Especially France's De Gaulle has pressed this point with great insistence. He has even said that come 1969, the year when NATO's lease on life is up, France will withdraw. After his narrow escape from defeat in the recent election De Gaulle may be expected to modify his tune somewhat, but he is not likely to abandon his policy.

The other European nations, however, are all for keeping NATO alive, even advancing its cause with new policies. They feel that NATO is a good thing in any event. If the western world does not need defence against Russia, the Chinese threat may engulf the NATO island in even greater turbulence.

During a recent NATO conference of the Foreign Affairs Ministers, the Defence Ministers and the Ministers of Finance of all NATO countries, the European members urged their big brother, the United States, to end the stalemate into which France's objections have brought NATO affairs, and to develop new policies which will lead to greater military and economic integration, including co-operation in space research.

All the NATO countries, with the exception of France, want the alliance to grow in importance, even to the extent of having a single and unified military force under a central command.

If France constitutes one serious problem in this drive for greater unity, West Germany is another. The West Germans want full recognition as a full fledged member of the alliance. This means that they would have nuclear weapons at their disposal. And this is one thing which makes the Russians very nervous.

England has been trying to find a solution to the problem of on the one hand recognizing the Germans and on the other keeping the Russians at ease. They want to establish a special nuclear committee within NATO, in which the Germans would enjoy full recognition. It would be this committee and not any individual member country which would decide on the distribution and use of nuclear weapons.

The Unted States are less inclined to humor the Russians. The Secretary of State Dean Rusk recently bluntly pointed out that the Russians themselves had created the need for NATO and for nuclear weapons being in West Germany at all. An obvious implication of that statement was of course that the Russians should go even further in their new attitude of friendliness toward the west. However, although increasingly hostile towards their erstwhile communist brothers in China, the Russians are not yet ripe for closer ties with the West.

These then are some of the most significant trends on the scene of world politics at the beginning of 1966: Red China rapidly growing in stature, the West trying to establish closer ties, with France opposing, and the Russians slowly drifting westwards with their fear of West German rearmament holding back a more rapid drift.

CALLING FOR MAO

THE PRIVATE WAR OF HO CHI MINH

The United States are carrying the war in Vietnam over into 1966 amid much doubt and confusion on the part of many of their own citizens as well as of millions of others, white and coloured races alike, around the world.

In the U.S. itself there are public demonstrations, eloquent protests, even ghastly burnings, buddhist style. In Europe millions of sympathetic people wonder whether the great leader of the west has not embraced an unjust cause when the U.S. committed itself to the defense of South Vietnam. The newly independent peoples of Africa, already inclined toward hostility against old-style colonialism, seriously wonder whether the war in Vietnam is not really another "imperialistic" experiment, as the communists so ardently claim.

The U.S. has tried to sweep much of the confusion away by issuing a white paper: Agression from the North. In this brochure it is amply illustrated that the U.S. armies are fighting, not to maintain a precarious balance inside South Vietnam, but to stem the tide of insidious agression from North Vietnam. Subsequent events have fully confirmed the findings of the white paper, but still the confusion and doubt linger on.

Much of this is due to a carefully conceived and executed campaign on the part of the North Vietnam leaders. Ho Chi Minh, the president of North Vietnam only recently granted a rare interview to a British newspaperman in which he said that "North Vietnam has no other alternative than to fight on"; in the same vein he posed the rhetoric

(Continued on page 10)

FROM HITHER AND YON

Gleanings from the Press

The following appeared in the Kingston Whig Standard:

A YOUTH ON ADULT EXAMPLE

Sir: Regarding the current strike I would like to present a teen-ager's view of this adult "hobby".

I do not intend to debate the issue involved, but simply to comment on the actions of the so-called adults who overturned, ransacked and ripped apart a fellow worker's car, who threw various objects at high-voltage lines with the intent, I presume of cutting off power to the plant, and who made general fools of themselves by trying to prevent truckers and other uninvolved individuals from entering the plant legally.

Now I ask you, would these same adults dare to criticize their sons for ganging up on a fellow pupil who happened to disagree with them? Would they dare to criticize any teen-ager for any illegal action? Of course they would! And why! Because they are adult parents, and have a moral obligation to bring their children up on Christian principles, to set for them a good example, Golden Rule and all that. Humbug!

I have a very good teacher who has told us, his pupils, that we are, quit frankly, the up-and-coming generation; that whatever happens to the world in the next fifty years will be a direct result of what we do. All I can say is that if you, the adults of today, expect us, the teen-agers of today, to follow your "good examples" . . . . God help the world!

Yours sincerely,

A Teen-ager.

Reply by Editor of Kingston Whig Standard:

ADULTS CONDEMNED

The consciences of a great many people should be shaken by the words of a youthful citizen in a letter which appears above. It is a serious indictment of the righteous adult world, and we are convinced that the responsible adult citizen is going to be hard-pressed to offer any valid rebuttal. For the fact remains that "Teen-ager" has put his finger squarely on an issue which should concern us all.

Every responsible citizen — and we include every responsible labour leader and every responsible member of a labour union — should squirm in shame at this youth's denunciation of the adult "Example" which our children are expected to follow. The youth — he is a 17 year old high school student by the way — makes no mistake when he denounces the double standards of his elders as "Humbug". Is he not justified in suggesting that, while adults expect one thing of their children with respect to obeying the laws of the land, they see nothing wrong, apparently, in breaking those same laws when it suits their own convenience? And let no adult mistake the real meaning of "Teen-ager's allusion to "Christian principles".

In this case the correspondent is referring to violence among the strikers at the Du Pont plant — the deliberate destruction of private property; the blatant intimidation; the blocking of thoroughfares; etc. But he could have been talking about countless other forms of adult "example" — the sadistic harrassment and beatings of a people because their skin is black; the ruthless exploitation of the poor and underprivileged; the tax-dodging; the price-fixing; the greed; ad nauseum.

This young man's charge is one which no man of decency can afford to dismiss as the work of a misinformed youth. We should all face it, honestly and with agreement, along with a pervading sense of shame. Our newspapers are full every day of this "Example" we set for our children. And if we are to resign ourselves to the inevitability of the double standard then, as "Teen-ager" reminds us, God help the world.

Is there any doubt in any adult's mind as to the validity of a 17-year-old youth's case against his seniors? There shouldn't be.

NEXT STOP: MONTREAL

Flushing Meadow pavilions weren't even down before eyes roamed to Montreal, site of EXPO '67.

This next great superfair will feature the most ecumenical pavilion ever, a "Christian Pavilion" offered by Roman Catholics and seven Protestant groups (the latter with 60 per cent of the voting power). No role is currently planned for Orthodox churches.

The man who expects to direct it is Leonard Moreland, 64, lately the associate director of the New York fair's Protestant-Orthodox Center.

His trim, white moustache nearly bristles in anticipation. Roman Catholics and Protestants will promote a common purpose for the first time," he said in his pavilion office during the twilight of Flushing. Moreland nibbled on a 7 P.M. sandwich that sufficed for supper. Behind him were charts tracing attendance and, scrawled on the wall, a big black "5' marking days to go.

The trouble in New York, he said, was "a rather abortive feeling of fragmentation . . . a cacophony of twenty-two exhibits" in contrast to other religious pavilions. Even so, he thinks of New York as a stepping-stone to Montreal, since it was a "pinnacle" in Protestant cooperative efforts.

But when it was over, he said, there was none of the "resurgence" he felt after participating in Billy Graham's New York crusade.

Moreland predicted the Montreal program "will contain the art and culture of Christianity, and probably a motion picture." One handicap: the classic Vatican art treasures reportedly won't be available.

The EXPO umbrella is too wide for some groups, including the Billy Graham Association Moreland praised. It bowed out because it was prohibited from asking for commitments to Christ. But an evangelistic effort at Seattle and New York, "Sermons from Science," is to reopen at Montreal under the chairmanship of Stanley Mackey.

Christian Science, present at the past two fairs, won't be at EXPO. Said publicist David Sleeper, "They are presenting Christianity in one voice. We can't say what our specific message is for mankind."

Moreland, who is "retired" from Sperry Rand, put in seven long days a week for nearly three years, without pay, at the New York fairsite. But the day after it closed, he hopped a plane for Montreal to help get that show on the road.

— Christianity Today.

AUSTRALIAN PROFESSOR FINDS DISSATISFACTION AMONG EVANGELICALS

Dr. Klaas Runia, Professor at Geelong Theological College, recently spent five weeks travelling through New Zealand.

In Trowel and Sword, the official church paper of the Reformed Church, he reports about his journey.

Concerning the state of the churches in New Zealand, Dr. Runia wrote, "During my stay in New Zealand I observed that many Evangelicals are very distressed by and concerned about the state of their Church. In nearly all the older and larger denominations there is a liberty of opinion in matters of doctrine. Many Evangelicals complained to me about the unscriptural preaching they often hear in their own church. This does not mean that they hear many heretical statements; it is rather so that the preaching is heretical by default: so much of the truth is left unsaid. It is a reduced, superficial Gospel, that sometimes hardly can be recognized as the Gospel. Someone told me: "I hear many sermons in which the name of Jesus Christ is not mentioned at all. They are nice talks, but they are not the authoritative proclamation of the saving Gospel. There is nothing of 'thus saith the Lord' in them".

"Again and again I was asked: what shall we do? I was very glad to observe that there is growing awareness that something has to be done. In the past too often they contented with quietly staying in their own evangelical corner, seeking the company of fellow-evangelicals and trying to be an 'ecclesiola in ecclesia' (a little true church within the big church). But they begin increasingly to realize that they cannot and may not go on in this way. There is a growing awareness that they must try to reform the church from within and that, if this proves to be impossible, the day may come that they have to leave their church.

"It is hard to make any predictions about the future. In many ways things are in ferment and the picture is by no means clear. Yet we should rejoice that so many are becoming aware of the problems involved and are getting ready to do something about it."

(RES)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN JANUARY

No. 188

Author: C. S. Kipping

Black: 10 pieces

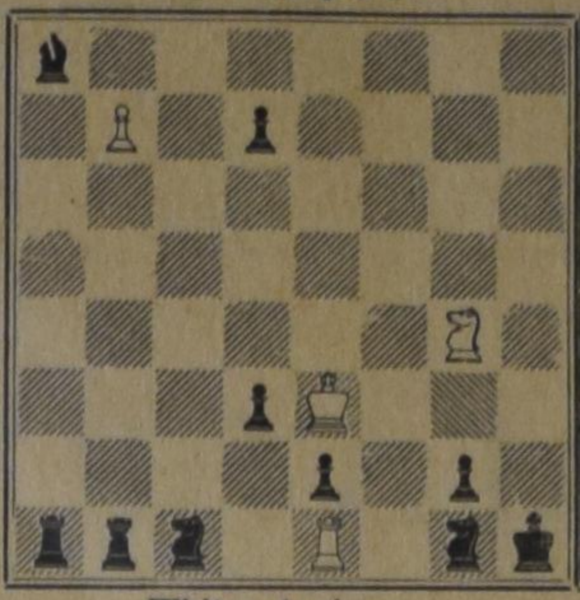

White: 4 pieces

White to play and mate in 3 moves. 3 points

No. 189

Author: A. P. Eerkes

Black: 8 pieces

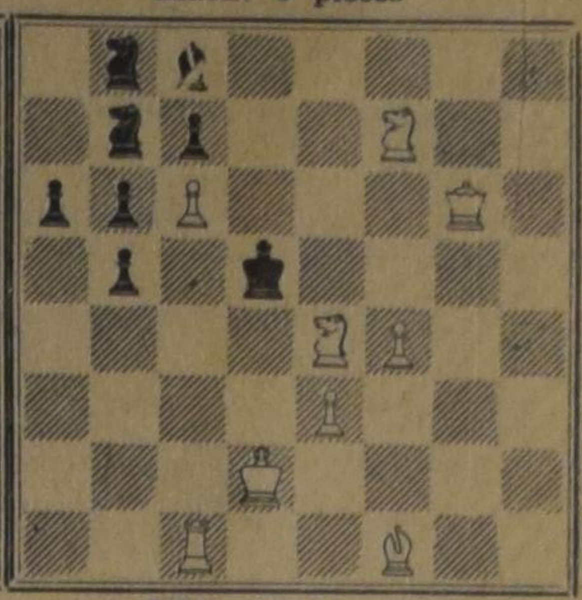

White: 9 pieces

White to play and mate in 2 moves. 2 points

NOTES

1. The first series in this new year should not be too difficult. I have tried to give something attractive in the hope that also possible new-comers might enjoy these problems.
2. No. 188 was made by Kipping who was a well-known problemist. He made many tricky problems, but sometimes went just a bit too far. In such a case contestants do not have much trouble . . . , even if the full solution is asked for.
3. No. 189, a two-mover, belongs to the class of the very easy ones. If it is not a tempo problem, you should indicate the key-move plus the threat (what white will do at the second move if black does not play).
4. Don't send solutions to my address before the second series of this month have been published.

Wanted:

EXPERIENCED MAN FOR DAIRY FARM

in Picton, Ontario, to take charge March 1, 1966, or sooner. Must have good references. Good salary. Free 7-room house (hot and cold water) and other benefits. Write under Box 1842, to Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

H. C. OUSSOREN
38 BARTLEY DRIVE
TORONTO 16, ONT.
Plastics — Repairs
Earpieces for the deaf made fitting.

The World Around Us

(Continued from page 9)

question: "Would the U.S. enter into unconditional discussions with a country that is bombing its cities?" The same newspaperman was allowed to report that the U.S. bombing of North Vietnam is having very serious consequences indeed. Life is completely disrupted. Much of normal activities have to be carried on at night. The results of the constant bombings are much more serious than the world suspects, etc.

Usually a country in a state of war tries to diminish the hardships it has to suffer. Not so Ho Chi Minh. He tries hard to evoke the sympathy of the world at large, the sympathy of the U.S. citizens who object to the policy of their government in Vietnam.

All this is part of a plan that fits neatly into an even larger scheme which displays the personal ambition of Mr. Ho Chi Minh as he has shown it in the 75 years of his life.

Ho Chi Minh began his career as a political agitator more than 50 years ago when he left his native country, then Indo China, not to return until 1940 after an absence of 28 years.

In the interval he received first of all a thorough indoctrination in Stalin style communism, led a shady life that made it necessary for him to use countless false names, and finally, after receiving special training in Moskou, served as a hired trouble-maker for Stalin. In turn he trained behind the scene agitators that infiltrated French Indo China and made life hard for the French. His ultimate goal then was, as he later frankly admitted, to drive the French out.

The character of the man is fully illustrated by the report that he instantly betrayed to the French those of his pupils who were not effective enough in causing trouble.

The chance of his life arrived with the start of World War II, when he organized an underground army that harrassed the Japanese. At the end of the war the French allowed a complete army of Chinese nationalists (200,000 man strong) into the country. In 1946 Ho Chi Minh, riding high on the tide of his wartime popularity, travelled to Paris, and tried hard to convince the French leaders of his loyalty and affection for the mother country. He asked that the Chinese be made to leave and that Indo China should receive independence. The wary French statesmen did not return Ho Chi Minh's affection and after a few months of negotiating he magnanimously settled for the departure of the Chinese without the desired independence.

Back home his army went underground again and in an eight year guerilla war, sustained by the communist Chinese, finally succeeded in bringing the French to their knees. The French public was weary of the long and inconclusive war, there was serious doubt as to the justness of the French cause in Indo China and the Russians succeeded in getting quite favorable terms for the French in return for their opposition to the integration of Europe. The end result was the map of Southeast Asia as we know it today. French Indo China was cut up into North and South Vietnam, Laos and Cambodia, with Ho Chi Minh as president of North Vietnam and the West guaranteeing the independence of the other three states.

Immediately after the agreements were signed, Ho Chi Minh started his campaign against South Vietnam, murdering the village leaders opposed to communism and through a guerilla reign of terror subduing the other inhabitants. He was well on his way to victory when the U.S. intervened.

Not only does Ho Chi Minh need the rice produced in the Mekong delta in South Vietnam (and in the Mekong valley in Laos), he is also still pursuing his dream of unifying the former French colonies, including Thailand (formerly Siam) into one communist state called Vietnam under his leadership, of course.

He knows that the U.S. forces could squash his scheme overnight if they chose. But he also knows that the U.S. cannot afford to use its full might against him for fear of unleashing world war III.

He has admitted his real aims quite frankly, as he is reported to have said: the Americans don't like long and inconclusive wars. We fought the French for eight years and we can do it again. This is going to be a long and inconclusive war".

The confusion and doubt now rampant in the U.S. serve Ho Chi Minh well. In the end they may weary the U.S. enough to give up the fight, he hopes. And once he has South Vietnam he may repeat the tactics in the other countries with success already guaranteed.

The only defense the U.S. have against this sort of thing is the weapon of propaganda. That is why president Johnson so often declares his willingness to discuss the situation, to negotiate a settlement. It is the last thing Ho Chi Minh desires because it would frustrate his scheme.

The latest development in this sordid affair was reported today (Dec. 28). Pope Paul has thrown the authority of his office and the weight of his church behind the movement for peace in Vietnam by sending his "diplomats" to North Vietnam. It'll be interesting to see how Ho Chi Minh staves off this threat to his private war.

John Vriesinga.

OTTAWA REPORT

THE NEXT PARLIAMENT

by Norman Campbell.

(Canadian Scene) — When Parliament meets on January 18th, first business, after the end of the throne speech, will be giving approval to the spending program for the current fiscal year which ends March 31st next.

The delay in calling Parliament — first to protest was a spokesman for the New Democrats who thought it should be brought together before Christmas — has given Prime Minister Pearson time to ponder the final shape of his new ministry. It has also given him time to consider whether, in view of the possible continued dependence of the NDP in the Commons, Liberal policy should move leftwards towards further expansion of the welfare state. But there is a strong faction in the Liberal party, among them Robert Winters, who believes that the election indicates that the country wants a pause in welfare measures. Against this is the fact that the three widely-hailed Quebec recruits to the party — Messrs. Pelletier, Marchand and Trudeau — are all considered leftish Liberals. Therefore, there is a conflict between Ontario and Quebec Liberal groups. Mitchell Sharp is undoubtedly a member of the Liberal right wing. He is much less inclined, than was the former Minister of Finance Walter Gordon, to believe that there is always a case to be made out for government intervention in the business life of the country, such as Mr. Gordon attempted with his abortive measures to restrict American investment in Canada.

The result may be that Mr. Pearson will decide that the time is here to rest on the Liberal oars for a while. If so, there will be less inclination on the government's part to press for Medicare though the NDP has indicated that a national health service plan will be one price for its support. It is reasonably certain that Mr. Pearson will be able to garner enough votes from the minor parties — alternatively enough members from the opposition will be absent — to ensure that no confidence vote will have any chance of passing in the first year or two of the 27th Parliament's life.

NEW LEADERS

The consensus in Ottawa is that at this time next year, both major Canadian political parties will be in the midst of the organization of leadership conventions. The subsiding of discontent within the two parties is more apparent than real, despite the outward show of unity. The ages of both leaders and the failure of both of them to get a majority in the last three general elections dictate that they should make way for their successors. But a new leader cannot be chosen overnight. Mr. Pearson and Mr. Diefenbaker will have to indicate their intentions of retiring long before they do retire so that the party machinery can get going on organizing conventions. These conventions cost a lot of money and take time. If a start were made early in 1966, the convention could be held early in 1967 and Centennial year would bring new men to the fore in Canadian politics. To this writer, no more fitting time could be found for such an exercise in democracy.

No two parties have even approached a change of leadership with so many aspirants for the top jobs. The Liberals have Robert Winters, Michell Sharp, Paul Martin and Quebec's Premier Lesage. Within their party group, the Conservatives have Davie Fulton, Michael Starr and George Hees, all of whom are known to be ready for the call. Outside their ranks, they have three provincial premiers who would have support — Robarts of Ontario, Roblin of Manitoba and Stanfield of Nova Scotia.

FLOODS CREATE HAVOC IN ENGLAND—Swans float past parked autos in London as rising waters of the River Thames go over the banks next to Putney Pier. Floods and gale-driven tides created havoc in a dozen British counties, causing at least three deaths. The House of Commons in London escaped inundation by inches. *(Cablephoto)*

Socialism and Welfare Programs

④

In the last three articles we have seen that the major economic and social changes which have taken place in both the East and the West, although not identical as such, are the immediate results of two fundamental changes in social goals and values common to the social-economic development of both the East and the West. They are the result of a renewed and increasing emphasis on the social value of the maximization of material productivity, and of a pronounced shift from a social goal of individual freedom and responsibility to a social goal of greater and broader social or material equality — a shift which is gradual in the West has been abrupt and revolutionary in the East since the 1917 revolution, and is relatively swift in the underdeveloped countries of the world.

We also saw that socialism and social welfare programs, although quite different in nature, are nevertheless based on the same two basic assumptions of our "new" social goals and values. We saw in fact, that both were social-political responses to these "new" goals and values (or social forces), and that any differences existing between socialism and social welfare programs can be explained by the fact that each arose in a different political-economic system. Socialism arose in an economically-controlled totalitarian system, and social welfare programs arose in a capitalistic democratic system.

Today we want to analyse these considerations in a Biblical framework. Of course the term "Biblical framework" is important here, for if the term implies that we must view the assumptions, implications, and other aspects of social welfare programs (which will be our main concern here) in the light of a Biblically-visualized social structure (i.e. a theoretical structure of the "perfect" society), then our first concern should be with the nature and details of such a social structure. But to develop such a social structure would take us off on a tangent, and will therefore have to be reserved for future articles.

It may of course be argued that we can not arrive at a sound Biblical assessment of social welfare programs without adopting this Biblically-visualized, social structure as our "Biblical framework". Although this argument may be entirely valid, it is equally true that a Biblical assessment of social welfare programs is achieved by the same method used to create a theoretical, Biblically-visualized, social structure — namely by the application of the Word of God to the problems at hand. In other words, we are entirely justified in assessing the implications and assumptions of social welfare programs simply in the light of the Bible — thus without a Biblically-visualized social structure. In fact such an assessment may partially provide us with such a social structure.

Let us begin with an analysis of the two basic assumptions underlying social welfare programs. The first assumption is the social value of the maximization of material production. By maximization of material production I am thinking of a constant social effort to increase production for the sake of satisfying the wants of the masses. That such an effort is being made in both the East and the West should by now be evident. Just think of all the Five-year plans in Russia and China, and of the primary aim of profit-maximization of the individual firms within the capitalist system.

What does the Bible say about this social value? On the one hand we have received the commandment to develop God's creation; on the other, we are encouraged to help our neighbour, be concerned about his needs, and be primarily engaged in satisfying God's will. This seems to point to the fact that material production as such is not only allowable, but a commandment, while on the other hand if it is done for its own sake (for the satisfaction of one's own selfish wants) it is a sinful activity. In other words material production should be one of man's activities, but the products should be used only for the glorification of our Creator, and not primarily for the satisfaction of our own selfish wants. Materialism therefore as such is wrong, not because it involves the maximization of material production, but because it involves a social idolization of the product.

It may be noted, however, that although the social value under consideration here has developed together with socialism and social welfare programs, the social value need not exist for social welfare programs to materialize. In other words the value for the maximization of material production is not essential for social welfare programs, and it can therefore be ignored in our assessment of social welfare programs.

We now come to the second assumption, namely what society considers to be a need for a greater and broader distribution of our material production — i.e. social or material equality. Liberal-democratic theory argues that this demand for increased social or material equality developed, because man realized that without such an equality he can not develop his moral, aesthetic, cultural, etc. qualities. This argument is of course valid only if the theory assumes that man revolts against material or social inequality, so that instead of his better qualities being developed, man only appears as a revolutionary creature. In other words, this liberal-democratic argument assumes that men's sinful nature is the immediate result of material inequality, or at least will only come to the foreground when material inequality exists. It is assumed in other words, that man's sinful nature no longer express itself when material equality has been achieved. This argument is of course entirely false. Man's sinful nature can only be rectified through Christ's suffering on the Cross; material equality won't do the job.

However, the liberal-democratic argument contains another mistake which is not as easily discernable. For whether man began to demand material or social equality because he realized that without such equality he could not practise his 'better' natural qualities, is highly questionable. It assumes that man realized his sinful nature, wants to get away from it, and saw the 'light' by means of material equality. I should think that man never came to such a conclusion. Instead, man simply demnaded greater material equality because he was envious of those who were better off, because he revolted against those who 'expropriated' them, and because he wanted to have an abundance of material goods at his command. This is not a pessimistic view of man; it is a realistic one which accounts for the fact that man is naturally inclined to follow his sinful demands.

Yet all this seems to shed little light on a Biblical stand with respect to material equality. It only shows that the manner in which the demand for material or social equality developed, was not the way it should have developed. But then on the other hand, the demand for social equality was the immediate result of sinful activity within the rich classes, who ignored their responsibility towards their poorer neighbours.

Christ's commandment to help, love, and care for our less-well-off neighbours seems to provide sufficient ground to commit ourselves for greater material equality — the assumption on which both Eastern and Western societies are presently built. But such an equality should not be striven for because the poor have a right to demand social or material equality, but because the rich have the Biblical duty to help and provide for their less-well-off neighbours.

So far, we have established that both social assumptions underlying socialism and social welfare programs are Biblically justifiable, but are at the same time generally found in the Eastern and Western societies in a non-christian, self-satisfying context. In other words, while both assumptions are justifiable, the purpose for which they are presently demanded and pursued in our Western and Eastern societies is not Biblically justifiable — a point which is equally important, and which we very quickly tend to forget. We cannot stand for the maximization of material production and the equal distribution of the material products, without stressing the fact that these goals or values are presenly pursued for the wrong ends.

Next week we will have to continue our analysis of social welfare programs in our "Biblical framework"; we shall have to consider the social, economic, and political implications of social welfare programs in the light of the Bible, in order to arrive at an overall comprehensive picture of our stand on Social Welfare Programs.

H. R. Jonker.

1965 Year End High Note for a Busy Nation

Young Scott Bradley raids one of Canada's nearly 5,000,000 refrigerators.

As the world completes its fifth orbit around the sun to mark the midway point in the decade of the sixties, Canadians from coast to coast might well pause to consider their abundant material affluence. No nation ever had it so good. In a recent international survey by one of Britain's leading daily newspapers, Canada came top of the list every time among eight selected major nations in the possession and enjoyment of such aids to luxury living as cars and refrigerators. Confirmed by the Dominion Bureau of Statistics, the actual world-beating percentage figures for Canadian households containing these facilities are: refrigerators, 96 per cent, TV sets, 93, telephones, 89, washing machines, 86, automobiles, 75, and central heating, 75 per cent. Behind this rising standard of living in Canada is the story of the nation's growing industrial might and economic well being. In the 10 years since 1955, Canada's gross national product has nearly doubled (up 90 per cent), boosting gross personal income a similar amount (92 per cent). In the same period, per-capita incomes rose over 50 per cent — two and a half times the rise in the cost of living (consumer price index) which climbed only 20 per cent and, despite the rapid increase in population (20 per cent), the percentage of unemployment has dropped. In these 10 years Canada has climbed high in the field of international trade. Across the nation massive widespread wealth in natural resources is being matched by manufacturing facilities producing a flood of valuable export goods ranging from space-ship components and heavy engineering products to frozen fruit pies and fancy knitwear. Since 1955 Canadian exports have increased 93 per cent (to $8,200,000,000), with imports climbing 80 per cent to reach an equal amount. With a 4,000,000-square-mile country still awaiting major programs of exploration and development by its population of but 20 million people, the broad sweep of Canada holds a promise more tempting than ever before. As 1966 begins, the vigor and vitality of the nation continues. In the big, bustling cities, in the industrial areas of the south, across the fertile regions of thriving agriculture, in sweet-smelling forest wilderness and where the winds blow cool and clean between the mountain peaks, Canadians of all walks of life and ambitions can bless their land, give thanks for the diversified rewards of individual effort and collective endeavor.

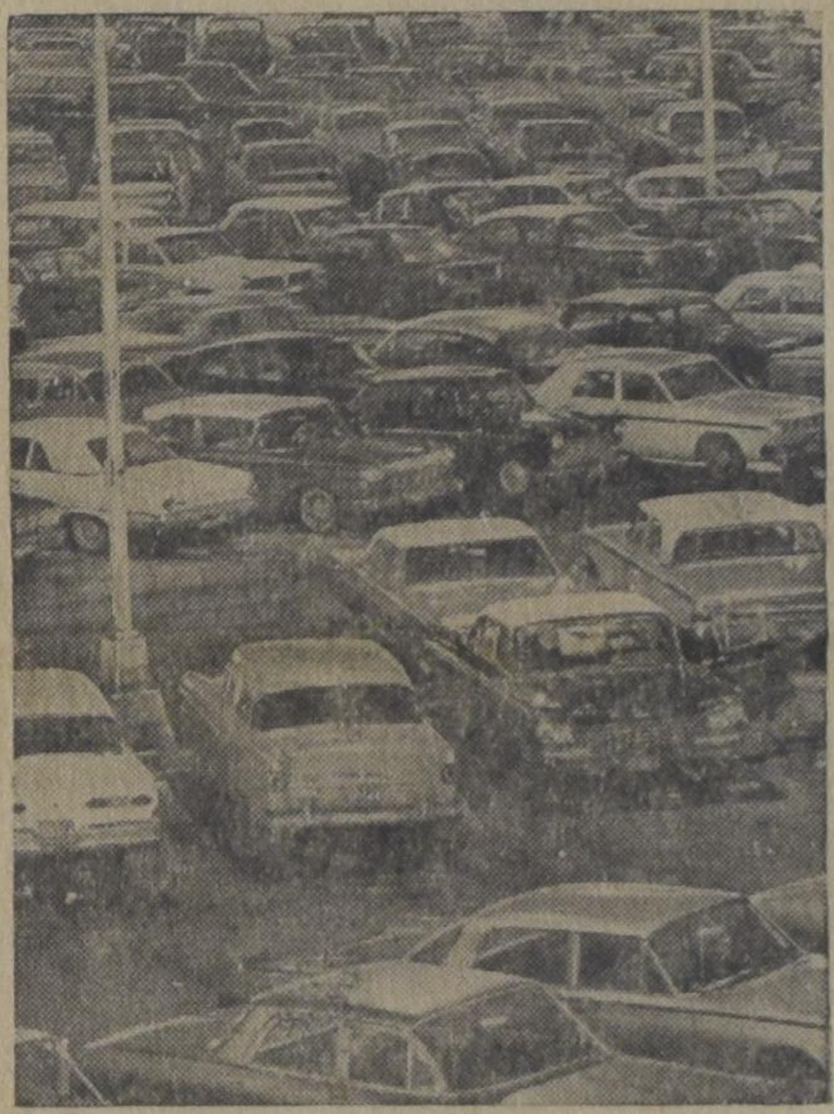

Some of Canada's 5 million automobiles in the parking lot of a west Ottawa shopping centre.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

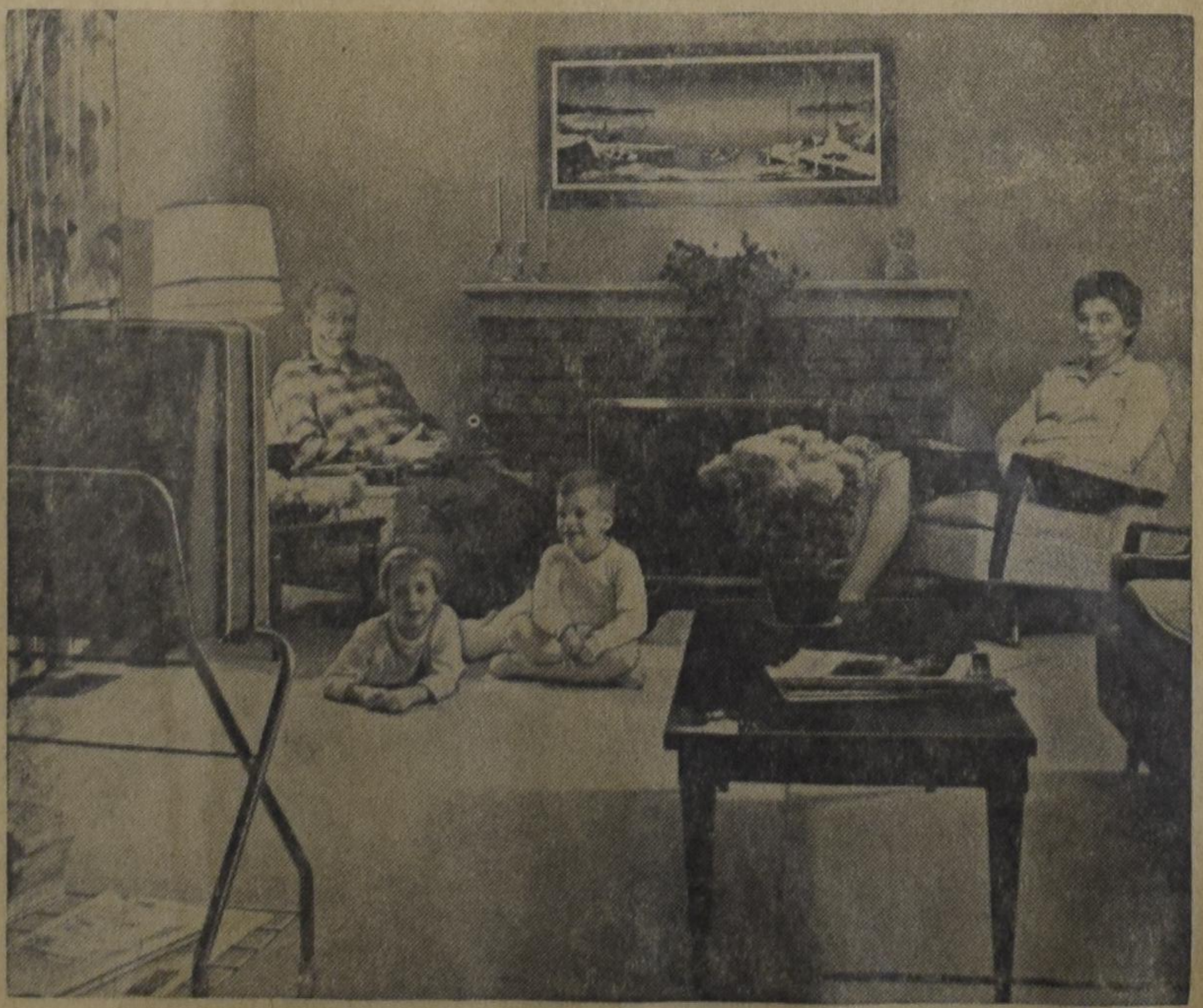

Home of Ken Gysler in Ottawa, above, is one of 4,500,000 Canadian households with one or more television sets.

VOORTMANS Dutch Style COOKIES

let you see how good they really are

...and they taste just as good as they look

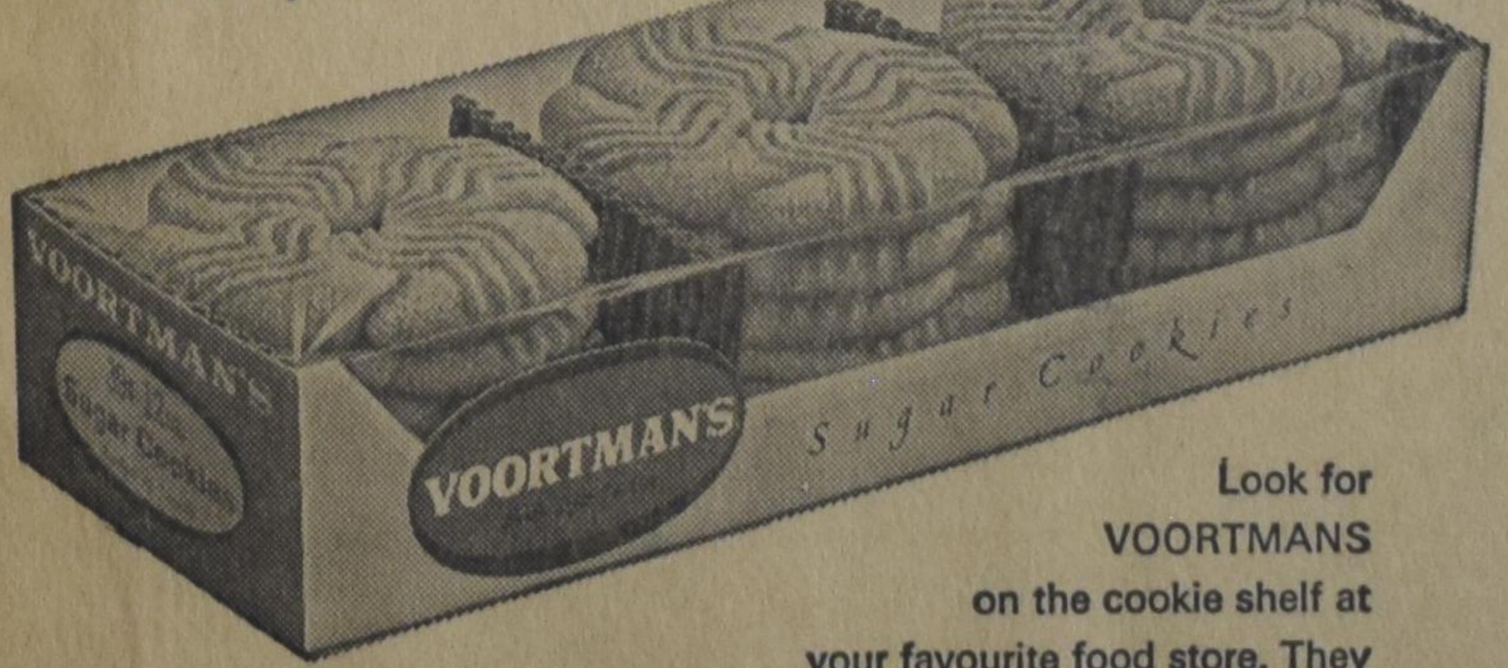

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS
Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $4.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude we announce the birth of our son

RONALD PETER

A brother for Gary and Eddy.

Albert and Alberta Hosmar.

R.R. # 3, Oshawa, Ont.
December 17, 1965.

With gratitude to the Lord we announce the birth of our first daughter

LINDA GRACE

Mr. and Mrs. Henk Rosendal (nee Fernhout).

December 19, 1965.
Edmonton, Alberta.

Thankful to our Lord we announce the birth of our son

LEONARD JOHN

Mr. & Mrs. A. Vander Lugt.

A brother for Gerald,
Peter,
Corinne,
Pauline.

December 30th, 1965.
1042 St. Matthews Ave.,
Burlington, Ontario.

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

On December 30th, 1965 our dear parents and grandparents

LOURENS LUTGENDORFF
and
HILDA LUTGENDORFF—
VAN DER VEEN

celebrated their 35th wedding anniversary.

May they live together for many years to come.

"The Lord shall preserve thy going out and thy coming in from this time forth, and even for ever more." - Psalm 121:8.

Willowdale, Ontario.
39 Drysedale Cres.

Their thankful children and grandchildren:
Brampton, Ont.:
Jan and Tineke Lutgendorff.
Larry.
Navan, Ont.:
Jan and Itie Vos.
Bert, Heather, Peter, Lawrence.
Willowdale, Ont.:
Sep.
Alan.

On Monday, January 3rd, 1966 we celebrated with our dear parents and grandparents

GEORGE VAN LENTHE
and
TINE VAN LENTHE—
VELDSTRA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord may spare them many more years for each other and for us is the prayerful wish of their thankful children.

Margaret and Jake Vriend.
Henny and John VanderPloeg.
Shirley.
Johnny.
and 3 grandchildren.

12 Park St. East,
Dundas, Ontario.

We wish to extend our deepest Christian sympathy to our President Mrs. H. Visser and family in the passing away of their brother

ALBERT WIKKERINK.

Ladies Society
"Pray and Work",
Taber, Alberta.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Growing firm of cleaning and janitor services in south-western Ontario requires

Permament Employee

who is interested in future partnership. Apply to Box 1843, c/o Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

WANTED:

SALESMAN

in possession of car.

HOLZHEUSER BROS., QUEENSWAY, TORONTO

Ground Floor Opportunity

New Chemical Process Industry in the Cobourg Area

with excellent wages, benefits and working conditions offers career opportunities in the following positions —

CHEMICAL OPERATORS — Will train capable applicants with Grade 10 or equivalent education. Previous industrial experience an asset.

MAINTENANCE MECHANICS — Minimum 2 years general industrial maintenance experience required.

ELECTRICIAN — Minimum 2 years experience required.

COLOUR MATCHERS and QUALITY CONTROL TECHNICIANS — Prefer men who have completed high school, with some further academic work in science, or industrial laboratory experience.

If you are seeking steady employment and opportunity to advance, write

MARBON CHEMICAL

DIVISION OF BORG-WARNER CORPORATION

For further information contact
REV. J. J. HOYTEMA.
128 Ontario St., Cobourg, Ont.

CROSS WORD PUZZLE

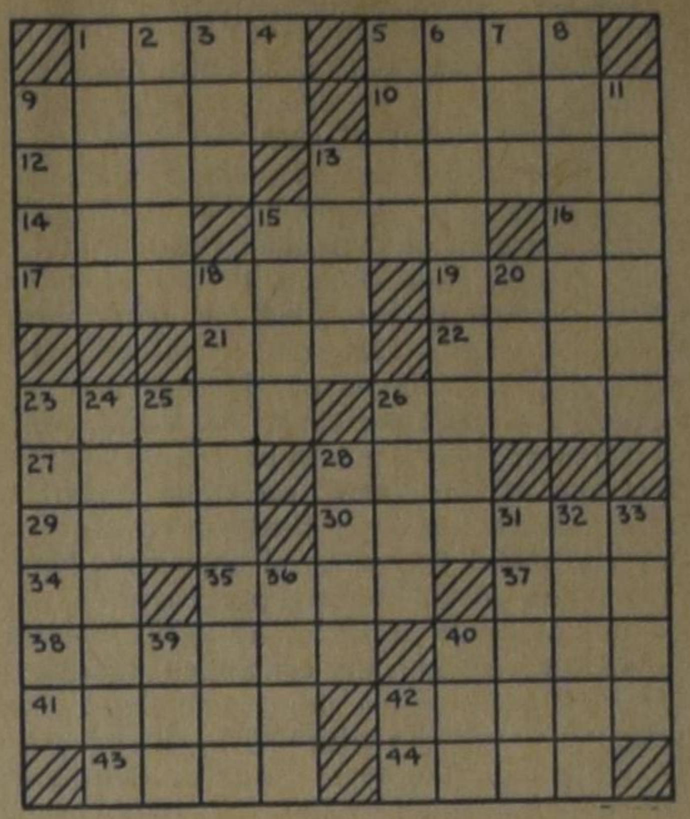

ACROSS
1. Portal
5. Blemish
9. Common mosquito
10. Carries
12. Greet
13. Most lucid
14. Rosary bead
15. British ore truck
16. Keystone State: abbr.
17. Malice
19. Single thing
21. Garden tool
22. "Your majesty"
23. Cay
26. Surfaced a floor
27. Sprit
28. Skin tumor
29. Grave
30. Falcon family members
34. Behold
35. Extraordinary person: sl.
37. Borneo pepper plant
38. Endowed (with some gift)
40. Greek coin
41. Scorches
42. Kind of lyric poem
43. Let sleeping —— lie
44. Now

DOWN
1. Tropical fruit
2. Foreign
3. Distant: prefix
4. Former: prefix
5. Pollux or Castor
6. Perplexing
7. Noun suffix of condition
8. Breathe
9. Burn
11. Declared
13. Painful
15. Sea duck
18. French seaport
20. Nothing
23. Agave fibers
24. Ladled
25. Lever in loom
26. Rip
28. Tare
31. Workers, collectively
32. Eat away

Saturday's Answer

33. Auction or bargain
36. Headland
39. P.I. tree
40. Unclose
42. Exclamation

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

PETER DE HAAN & SON

Better

CAR SALES, REPAIRS and SERVICE

Two Class A Licensed Mechanics at your service

FINA STATION
1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(51)

"May I never hope to see again this side of hell if I'm not seeing John Newton."

The voice, the West Country accent, plucked so strongly at the chords of John's memory that eight years and their crowding scenes slipped from him in an instant, as did the Liverpool quay where he had just come ashore from inspecting the African's new rigging. The small hirsute man in a blue seaman's jacket was a stranger, or would have been, had not the voice and the outstretched hand made him search beneath the disguise of beard and age and something else which he could not name for his old companion.

"Job Lewis!" he said, and could not speak further for a moment. The recollection of his misery when they had last seen each other, of the wretchedness into which he had plunged, served, as did every such reminder, to re-emphasize the mercy which had been shown him, and his swelling gratitude was almost physical pain. Lewis looked at him curiously.

"Man, it's good to see you. I'd thought you were dead long ago. No need to ask if you've prospered. But let's have a drink and hear how things went with you on the — Pegasus, was it? I've never forgotten —"

"Nor do I want to forget." The two men fell in step as they had done on many a shore excursion. "But I am not the only one with news. What of the Harwich and her five-year voyage? Is my old friend Captain Cartaret still alive? What news of Miles Cleaver?"

Over John's mug of beer and Lewis's four, talk flowed unstopped. Lewis had failed to obtain a commission but, at the end of the Harwich's convoy to the Indies, had been granted a transfer to a merchant ship and was now awaiting his first command of a slaver to Guinea. Miles Cleaver, more successfull, was First Lieutenant of H. M. S. Norfolk when Lewis had last seen him. He listened absorbed to John's abbreviated account of his mishaps and remarkable escapes.

"So Mary waited for you," he said quizzically. "Well, that was one point on which you were always constant. For myself I'm quite content without marriage."

"You don't know —" began John, and broke off. How could any unmarried man or, for that matter, the majority of married men, possibly know the glory that was his and Mary's ever-enriched experiences? Besides, there was something more separating them than years. The brown eyes were friendly as ever — he recalled their rather wistful admiration when he, and not Cleaver, wielded the greater influence — but they no longer gave his face a look of stolid simplicity. On an impulse he said words which came with difficulty.

"God has been gracious to me in that as in everything. I deserved nothing but judgment and He has shown me illimitable mercy."

Lewis stared and, if his friendliness repressed a laugh, there was laughter in his voice.

"I am mistaken after all. It's not the same Midshipman John Newton talking of sin and judgment. Why, man, have you forgotten how you settled my qualms by your quotations from Shaftesbury and Hume? — ably backed by original arguments from John Newton himself."

John had not forgotten. Perhaps for this very reason, he told Mary that evening in their room at Manesty's home, Job Lewis had crossed his path again.

"I would give much to undo the evil I did him — I had almost said anything, but I know to say so would be the rankest hypocrisy," he said, for Mary had come to his knee and he was thinking how charming her face was, even more lovely, if that could be, than he had remembered it when he thought he would never see it again. That was the most wonderful and God-bestowed aspect of their love, the excess of realization over anticipated delight. "I would not give you, my precious, nor, I'm afraid, a degree of your love to me. But I must earnestly try to alter his views."

"Are you going to pray for him?" asked Mary suddenly.

"Of course." His prayers were always a source of humiliation to John — so cold, so weak, so wandering, so easily interrupted by chance thoughts, or ugly recollections — but at all times and on every matter of greater or less importance he prayed. He could not live now, he knew, without prayer.

His wife withdrew the arm that had rested around his neck, took his face between her hands, shook her head slightly to prevent the kiss for which any such caress was more than adequate excuse, and looked straight into his eyes.

"John, why don't you even pray with me?"

He thought of his good intentions at St. Christopher's ,only partially put into practice.

"Because, God forgive me, I've been too cowardly to suggest it."

"Are you so afraid of me?" she asked soberly.

"No, my Dearest, not really. Just afraid of disgusting you, of seeming 'singular', of not sufficiently impressing you — I don't know what I am afraid of, God help me for a poor inconsistent wretch who knows what is right to do and is afraid to act on it."

"Then I think you had better begin. Hasn't it occurred to you that I may need it, need it very much?"

Once again the hinge on which his life turned, she had opened a door at which he feared to knock.

But their combined prayers and his most serious efforts left Job Lewis unaltered. In vain John used the answers which seemed so unarguable to the arguments he himself had once propounded. Lewis was no great controversialist. If debate was forced upon him, he did little more than parrot the most trite statements of the Free-thinking school. His friend was sorrowfully convinced that freedom from moral restraint, rather than intellectual conviction, kept him a stubborn adherent of unbelief. More than once, with no answer to John's evidence for the truth of Christianity, Job tacitly admitted as much.

"You were the first person to give me an idea of my liberty", was his adroit retreat, and beyond that John could not move him.

In matters unconnected with creed and morals he still deferred to Newton's judgment, and was especially glad to avail himself to the latter's greater experience as commander of a Guinea ship. John shared freely the knowledge he had painfully acquired and, as his friend's sailing time preceded his own by more than a week, devoted to him all the leisure he could spare. He would not scant any hours he could spend with Mary, but shared those hours with him. Secretly he hoped that closer acquaintance with his wife and the sight of their happiness together would effect what his words could not in disgusting Lewis with his loose and irregular conduct, and making him yearn for deeper satisfaction. Job was a model of courtesy to Mary, deleting from his speech the commonplace oaths which he used neither more nor less than most sailors, and was so obviously impressed by her gaiety and grace, that he repeatedly congratulated her husband on his "good luck." After such entertainment he made no secret of the fact that he sought one of the port's many brothels on his way to his lodgings; and John, from his own self-knowledge, could not reproach but could only try to reason with him.

His ship, the Terra Nova, was due to sail on the fourteenth of October. In the evening of the twelfth Mr. Manesty came home with news which set the town buzzing next day, that her owner had gone bankrupt and that ship and cargo must be sold to pay off outstanding debts. John sought out Lewis and found him in a tavern stoically drinking away his losses. They spent the day trying to hear of a suitable opening for him, but all ships were manned for the season. Lewis had no dependents and his state was not desparate, but John foresaw what idleness and disappointment might do, and thought he saw more clearly than ever the reason for their reunion.

"Mr. Manesty," he said, addressing the man who had been a second father, and indeed whom he approached more easily than he had even approached his own, "my friend, Mr. Lewis, has been left in a distressing situation."

Joseph Manesty nodded.

"I might say that my friend, his erstwhile employer, is left in an even more distressing situation. But that does not alter the truth of your remark."

"And I have been wondering, Sir —" he had discussed the matter with Mary, whose quick brain had hit on the idea now at his tongue's end — "if you would permit him to accompany me on the African."

"In what capacity? Your officers are all engaged."

"That is true. I sugest, in view of the incidence of illness on board, particularly during the trading month, that Mr. Lewis might travel with me as a supernumerary — without portfolio, if you like! I scarcely know under what title. Captain's Commander might express his rank, while not interfering with the status of the first-mate. Perhaps Volunteer Captain's Commander."

"Are you sure such an arrangement would prove satisfactory to you?"

"I should be most happy about it," said John, delighted that Manesty was falling in with his plan to have Job Lewis at once indebted to him and under his eye and influence. "You had mentioned the possibility of putting him in command of a ship next season. In this way he can gain much experience of the coast which he now lacks and without which I had fears for his success on the Terra Nova."

John had expressed himself as most happy and Job Lewis, with Manesty's promise confirmed of a ship of his own next season, was touched and pleased with his appointment.

(To be continued.)